

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 30.1.2008
COM(2008) 40 окончателен

2008/0028 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за предоставянето на информация за храните на потребителите

(представена от Комисията)

{SEC(2008) 92}

{SEC(2008) 93}

{SEC(2008) 94}

{SEC(2008) 95}

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Проектопредложението консолидира и актуализира две области на законодателството за етикетирането, общото етикетиране на храните и етикетирането за хранителната стойност, уредени съответно в Директиви 2000/13/ЕО и 90/496/ЕИО. Директива 2000/13/ЕО е изменяна няколко пъти, като развитието както на пазара на храните, така и на очакванията на потребителите, поражда необходимост от нейното актуализиране и осъвременяване.

Директива 90/496/ЕО изисква Комисията да докладва на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на директивата. В междуинституционалните процедури настъпиха промени, като в някои случаи се налага Комисията да представи оценка на въздействието наред с предложението за ново законодателство. Преразглеждането на законодателството в областта на етикетирането за питателност на храните е съпроводено с оценка на въздействието, в която се представя преглед относно прилагането на Директива 90/496/ЕИО. По тази причина не е изготвян отделен доклад относно прилагането на директивата.

- **Общ контекст**

Общо етикетиране — основната политическа воля, мотивирала първия „хоризонтален“ законодателен инструмент относно етикетирането на храните (Директива 79/112/ЕО), беше да бъдат създадени правила за етикетиране на храните като инструмент на свободно движение на храни в Общността. Във времето защитата на правата на потребителите се превърна в конкретна цел на Европейската общност.

През 2003 г. Генерална дирекция „Здравеопазване и защита на потребителите“, в тясно сътрудничество със заинтересованите страни, предприе оценка на законодателството в областта на етикетирането на храните с оглед отново да се прецени неговата ефективност и правно основание, както и да се набележат потребностите и очакванията на съвременните потребители от информация за храните, като се отчитат техническите и логистични ограничения. В публикуваните през 2004 г. заключения беше набелязана насоката за бъдещо предложение.

Етикетиране за хранителната стойност — в наскоро публикуваната Бяла книга относно стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването, беше подчертана необходимостта от предоставяне на достъп на потребителите до ясна, последователна и основана на доказателства информация. Етикетирането за хранителната стойност е установен начин за информиране на потребителите с оглед подпомагане на здравословно ориентиран избор на храни. Налице е широко

разпространено съгласие, че ефективността на етикетирането за хранителната стойност може да бъде засилена като средство за подпомагане на уменията на потребителите да избират балансиран хранителен режим.

Бяха предприети стъпки от заинтересованите страни за насърчаване на включването на информацията относно хранителната стойност на лицевата страна на опаковките. Съществуват различия в използваните схеми за етикетирание, като това може да създаде пречки за търговията.

- **Съществуващи разпоредби в областта на предложението**

Предложението слива и изменя следното законодателство:

- Директива 2000/13/ЕО от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните.

В посочената директива се определят общи изисквания за етикетирание, приложими към всички храни, предназначени за доставяне на краен потребител, както и доставчици на храни, доставяни в заведения за обществено хранене. Директивата предвижда задължителни означения на етикета.

В предложението се включват някои общи принципи, отнасящи се до предоставянето на информация за храни и е разработен механизъм на управление, който отчита развитието, което би дало възможност на потребителите да правят информиран избор на храни. Задължителните изисквания в широк смисъл остават същите, като на Комисията се дава възможност да предложи нови изисквания по конкретни въпроси.

- Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетирането за хранителната стойност.

В предложението е включено задължително етикетирание на ключови хранителни елементи, които попадат в основното зрително поле.

В добавка към сливането на Директиви 2000/13/ЕО и 90/496/ЕИО следните текстове са преработени в текста:

- Директива 87/250/ЕИО на Комисията от 15 април 1987 г. относно посочването на обемното съдържание на алкохол при етикетирането на алкохолни напитки, предназначени за крайна употреба
- Директива 94/54/ЕО на Комисията от 18 ноември 1994 г. относно задължителното обозначаване върху етикета на някои храни на сведения, освен тези, предвидени в Директива 79/112/ЕИО на Съвета

- Директива 1999/10/ЕО на Комисията от 8 март 1999 г. относно предвиждане на дерогации от разпоредбите на член 7 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета по отношение на етикетирането на храни
 - Директива 2002/67/ЕО на Комисията от 18 юли 2002 г. относно етикетирането на храни, съдържащи хинин и на храни, съдържащи кофеин
 - Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията от 31 март 2004 г. относно етикетирането на храни и съставки на храните с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли и/или фитостанолови естери
 - Директива 2004/77/ЕО на Комисията от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 94/54/ЕО относно етикетирането на определени храни, съдържащи глициризинова киселина и нейната амониева сол.
- **Съгласуваност с други политики и цели на Съюза**

Предложението е в съответствие с политиката на Комисията за по-добро регулиране, Лисабонската стратегия и стратегията на ЕС за устойчиво развитие. Акцентът е върху опростяване на регулаторния процес, като по този начин се намалява административната тежест и се подобрява конкурентоспособността на европейската хранителна индустрия, като в същото време се гарантира безопасността на храните, поддържа се високо равнище на опазване на общественото здраве и се вземат предвид глобалните аспекти. В момента се провежда измерване на административните разходи от хоризонталните разпоредби за етикетирането, резултатът от което може да предостави актуална информация.

2. КОНСУЛТАЦИИ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересовани страни**

Методи на консултация, основни целеви сектори и общ профил на анкетираните

Бяха проведени проучвания на широка основа на всички заинтересовани страни относно техните възгледи за създаването и прилагането на съществуващото законодателство и необходимостта от промяна. Анкетираните бяха лица от правителствени и неправителствени организации, предприятия и отделни граждани. Някои консултации бяха насочени към държавите-членки, предприятия или потребителите.

Резюме на отговорите и начинът, по който са взети предвид

Потребителите изискват повече и „по-добра“ информация относно етикетите и са заинтересовани от ясна, опростена, разбираема, стандартизирана и достоверна информация. Според индустрията съществуват твърде много изисквания относно етикетирането, които налагат спазването на подробни, технически правила. Обемът и разпокъсаността на текстовете са пречка за яснотата и последователността на правилата. Разходите за промените са въпрос, който предизвиква безпокойство сред представителите на индустрията. Държавите-членки желаят намирането на баланс между нуждите на потребителите и индустрията, като се отчитат всички специфични за съответната страна въпроси.

Специфичните аспекти във връзка с общото етикетиране, изтъкнати по време на консултацията, бяха следните:

- потребителите се затрудняват в разчитането и разбирането на етикетите;
- съществуват храни, при които липсва информация относно алергените;
- етикетирането относно произхода е проблематична област;
- съществува известна правна неопределеност относно изброяването на съставките в алкохолните напитки.

По отношение на етикетирането за хранителната стойност се смята, че включването на информация за хранителната стойност е важен източник на информация за потребителя. Налице е недоволство сред заинтересованите страни относно законодателството, но има различия във вижданията за начините за неговото подобряване.

- Някои потребители изискват или предпочитат всеобхватен преглед на хранителното съдържание, а други имат интерес единствено към част от него. Потребителите и неправителствените организации в сферата на общественото здраве искат задължително етикетиране за хранителната стойност, което да е лесно разбираемо.
- Индустрията е загрижена от препоръчителния характер на законодателството и отражението му върху дизайна на опаковките. Те искат по-гъвкав доброволен подход.
- Държавите-членки съзнават необходимостта от намаляване на пречките пред вътрешния пазар, като това се улеснява от хармонизирания подход. Въпреки това е налице засилващ се натиск от страна на някои за по-голяма гъвкавост на национално ниво, и по-специално, когато се използват новаторски системи за етикетиране.

В периода от 13.3.2006 г. до 16.6.2006 г. по интернет се проведе открита консултация. Комисията получи 175 отговора. Резултатите от нея са на разположение на следния електронен адрес: http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/betterregulation/index_en.htm.

- **Събиране и използване на експертен опит**

Нямаше необходимост от външен експертен опит.

- **Оценка на въздействието**

Бяха разгледани някои основни алтернативни подхода:

Липса на намеса — по този начин може да бъде запазено настоящото положение, характеризиращо се с разпокъсано законодателство със следните отрицателни последици:

- откъслечни и объркващи правила, които пречат на ефективното прилагане;
- неоправдани усложнения пред търговската дейност, свързана с храните, поради остарели, излишни или неясни изисквания;
- непоследователна потребителска употреба на етикети;
- неефективност на етикетирането като инструмент за комуникация;
- неадаптираност на законодателството към променящи се пазари и законни изисквания на потребителите.

Намесата е разгледана в контекста на дерегулацията, националното законодателство, ненормативния подход или актуализиране на законодателството на Общността.

Дерегулация — това ще доведе до отмяна на основните инструменти на политика относно хоризонталните правила за етикетиране на храните с пряко въздействие върху вертикалните правила за етикетиране.

Дори производителите на храни да продължат да прилагат настоящите правила в кратък период от време, те постепенно ще отхвърлят информацията, която смятат за обременяваща. Нехармонизираните правила биха довели до възпрепятстване на функционирането на вътрешния пазар, биха довели до слаба информираност и намалили равнището на защита на потребителите. Съществуващите правила са доказали приноса си, за да се позволи свободното движение на стоки и защита на потребителите. Тяхното разрушаване ще се натъкне на съпротива от страна на повечето държави-членки и потребителите, като се има предвид, че са привикнали към действащите изисквания и всяка промяна би била възприемана като изоставяне на ценни „достигания“. По тази причина дерегулацията не беше сметена за осъществим подход.

Национално законодателство — отмяната на хармонизирани правила би довела до създаване на национални правила със следните последици:

- различните национални правила биха възпрепятствали вътрешния пазар;
- нарушаване на правилата на лоялната конкуренция;
- увеличаване на административната тежест за индустрията;
- непоследователен подход в съдържанието и наличие на информация, която създава объркване за потребителите;
- различно равнище на защита за гражданите на ЕС.

Алтернативен ненормативен подход (саморегулиране, съвместно регулиране, ръководство) — различните характеристики на информиране на потребителя и съществуващите тенденции към развиване на „нова законодателна култура“ налагат оценка на подход, който би могъл да установи компромис между гъвкавост и нормативно предписание и между действие на национално равнище и действие на равнище ЕС. Едно управление отдолу нагоре на множество равнища (местно/национално/общностно), основано на принципа на ангажираността към официалната, измерима най-добра практика би могло да бъде осъществима алтернатива.

Преминаването на вече хармонизираните подробни изисквания към подобен подход не би имало добавена стойност, като се има предвид, че това ще усложни излишно съществуващото разбиране сред заинтересованите страни и би могло да се възприеме като дерегулация. Въпреки това по отношение на въпросите, отнасящи се до нови политики, въвеждането на по-усъвършенстван и устойчив подход към информирането на потребителите, произтичащ от най-добрите практики и от постоянен диалог със заинтересованите страни, има потенциал да постигне благоприятни резултати както за индустрията, така и за потребителите.

Въздействията на основните варианти за преразглеждане на разпоредбите за общо етикетирание и етикетирание за хранителната стойност бяха разгледани във връзка с възможността за непредприемане на действия, доброволни действия или въвеждане на препоръчителни общностни изисквания, които бяха разгледани по време на оценката на въздействието.

Комисията осъществи оценка на въздействието, посочена в работната програма, а докладът от тази оценка е достъпен на интернет страницата на Комисията. Комисията завърши докладите за оценка на въздействието относно становищата за преразглеждане на Директива 2000/13/ЕО и Директива 90/496/ЕИО, които са представени наред с настоящото предложение под формата на работен документ на службите на Комисията.

Оценката на въздействието показва, че въздействието върху производителите може да бъде смекчено чрез предвиждането на преходни периоди, които позволяват да се правят промени в етикетирането по време на стандартния цикъл за промени в етикетирането, които са възможни в рамките на предприятието.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Резюме на предложените действия**

Приемане на регламент на Европейския парламент и на Съвета относно предоставяне на информация за храните на потребителите. С предложението се осъвременява, опростява и изяснява съществуващата ситуация при етикетирането на храните. В частност:

- Преработка на различните хоризонтални разпоредби за етикетирането. Сливането на тези текстове (директивите) в единен законодателен акт (регламент) ще увеличи синергията и ще допринесе за по-голяма яснота и последователност на правилата на Общността. Това е мощен метод за улесняване, който следва да предостави на икономическите субекти и правоприлагащите органи по-ясна и по-опростена регулаторна рамка;
- Да се осигури съгласуваност между хоризонтални и вертикални правила;
- Рационализация (актуализиране, изясняване) на задължителната информация, която се изисква съгласно член 3, параграф 1 от Директива 2000/13/ЕО;
- Установява се по-гъвкав механизъм отгоре надолу (чрез националните схеми), което би дало възможност на индустрията за иновации, както и за това правилата за етикетирание да бъдат адаптирани към различни и постоянно променящи се пазари и изисквания на потребителите.

В добавка се въвеждат ясни принципи с оглед по-ясно очертаване на границите между задължително и доброволно информирание. Основните промени по отношение на общите правила за етикетирание са:

- Изясняването на отговорностите по отношение на етикетирането на храните за различните стопански субекти в хранителната промишленост по веригата за снабдяване;
- Подобряването на четливостта на информацията, предоставено на етикета, въвеждането на задължителен минимум на големината на буквите, с които се изписва задължителната информация;

- Въвеждането на изискване, според което информацията по отношение на алергизиращи съставки следва да бъде налице и за храна, която не е предварително опакована, и която се продава чрез търговия на дребно и в заведения;
- Предвид спецификите на виното, спиртните напитки и бирата, предложението предвижда Комисията да докладва относно прилагането на текущите правила относно списъка със съставките и задължителното етикетирание за хранителната стойност относно тези продукти с възможност за приемане на специфични мерки.
- По отношение на етиктирането на страната на произход или мястото на произход на храната, основните изисквания в законодателството си остават същите. Ето защо, подобно етиктиране е доброволно, но ако неспособността да бъде предоставена подобна информация би могла да подведе клиента, етиктирането става задължително. И задължителното, и доброволното обозначаване на страната или мястото на произход на дадена храна като средство за маркетинг не следва да подвежда клиента и следва да се базира на хармонизираните критерии. Новите аспекти от законодателството внасят яснота, че страната на произход следва да бъде определена в съответствие с Митническият код на Общността. Мястото на произход би могло да бъде всяко място, което не е страната на произход, както е определено от Митническият кодекс на Общността. Ще бъдат приети правила за определяне на мястото на произход в съответствие с процедурата по Комитология. В добавка са въведени критерии за декларацията за страна на или място на произход на продукти с много компоненти и страна на произход или място на произход на месо, различно от говеждо и телешко. Тези критерии се прилагат еднакво за доброволното самостоятелно деклариране на етиктиране за произход от Европейската общност;
- Предложението изяснява условията, според които държавите-членки биха могли да приемат национални правила по отношение на етиктирането за произход.

Правилата относно етиктирането за хранителната стойност са преработени чрез хоризонталните разпоредби за етиктиране на храните. Предложението въвежда задължително етиктиране за хранителната стойност в основното зрително поле върху етикета на храните. То допуска развитието на най-добри практики при представянето на информация за хранителната стойност, включително алтернативни форми на представяне на информацията за хранителната стойност във връзка с изискванията към цялостния дневен хранителен прием или графични форми на представяне.

Главните нови аспекти от предложението относно етиктирането за хранителната стойност са:

- Задължителното обявяване се отнася до енергийната стойност, съдържанието на сол, захар, мазнини и наситени мазнини и въглехидрати, изразени като количество на 100g или на 100 ml или на порция в основното зрително поле (лицевата страна на опаковката), докато хранителни вещества от определен списък може да се декларират доброволно. При подбора на задължителните елементи бяха взети предвид: проучване, показващо, че потребителите могат да се почувстват залети от прекалено много информация; научните съвети по отношение на най-важните хранителни съставки, които имат връзка с риска от натрупване на наднормено тегло и от незаразни болести; избягване на създаването на прекомерни пречки пред предприятията за производство на храни, в частност малките и средни предприятия;
- Когато се отнася за алкохолните напитки, дерогации се предоставят за вино, спиртни напитки и бира, а ще бъдат и обект на бъдещ доклад на Комисията;
- Задължителните елементи трябва също така да бъдат декларирани във връзка с референтния прием, докато други формати на представяне могат да бъдат развити чрез доброволни национални схеми.

С цел да се изправи пред проблемите, възникващи вследствие от разпокъсаното законодателство, новото предложение изменя, преработва и заменя вече съществуващи разпоредби съгласно действащото хоризонтално законодателство относно етикетването на храните, което ще доведе до отмяна на следното законодателство.

Директиви 2000/13/ЕО, 90/496/ЕИО, 87/250/ЕИО, 94/54/ЕО, 1999/10/ЕО, 2002/67/ЕО, 2004/77/ЕО и Регламент (ЕО) № 608/2004.

- **Правно основание**

Член 95

- **Принцип на субсидиарност**

Принципът на субсидиарност се прилага, доколкото предложението не е от изключителната компетентност на Общността.

Целите на предложението не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки поради следната(ите) причина(и):

Етикетването на храните защитава потребителите и дава информация, която да ги подпомогне в решенията им. Смята се, че с действието на равнище ЕС биха се постигнали по-добри резултати, отколкото в сравнение с поредица от действия на държавите-членки, защото:

- (i) един хармонизиран подход може да намали административната тежест върху предприятията от хранителната промишленост, които осъществяват дейност както на транснационално, така и на общностно равнище, а
- (ii) единното действие гарантира валидни за цялата Общност минимални стандарти, чрез които се намалява неравнопоставеността за гражданите в ЕС. Различните изисквания за етикетиране могат да създадат пречки за съществуващите възможности на единния пазар за хранителната верига със сериозно отражение върху търговията предвид значителния обем вътреобщностна търговия, която за 2003 г. е осигурявала над 75 % от цялата търговия с приходи от около 120 милиарда EUR. В проучване на хранителната промишленост се посочва, че 65 % от предприятията са изнасяли продуктите си в други държави-членки, а над 60 % от анкетиранияте според това проучване са били „за“ хармонизацията на общото етикетиране на храните в европейското законодателство.

Същността на действията на Общността е в определяне на условията за етикетиране на храни в рамките на ЕС, а това не може да бъде направено по подходящ начин само от държавите-членки, ако целта е и да бъде запазено безпроблемното функциониране на вътрешния пазар. По отношение на подробностите, свързани с приложимия регламент, може да се каже, че моделът на управление за развиване на национални схеми ще предложи по-съпричастен и гъвкав начин за изработването и осъществяването им.

С действията на Общността ще бъдат постигнати по-добре целите на предложението по следната(ите) причина(и):

Опитът показва, че държавите-членки не могат да постигнат по задоволителен начин хармонизиран общ пазар и че ЕС може по-добре и по-ефективно да осъществи предоставянето на информация на потребителите. Новото предложение предвижда и място за по-смекчен механизъм за намеса на национално равнище и на равнище ЕС.

Правомощията на Общността се използват при пълно отчитане на принципите на субсидиарност и пропорционалност, като се признава, че по отношение на някои аспекти пълното единство на етикети в целия ЕС не е непременно единственият и желан начин за постигане на търсените цели. Напротив, това би могло да разруши потенциала за бързо адаптиране към променящи се потребности и обстоятелства във връзка с приложимите правила.

Предвидена е хармонизация по отношение на опаковани храни, които потенциално могат да станат част от вътреобщностната търговия. Държавите-членки могат да въвеждат правила, когато продуктите не подлежат на търговия в Общността, като храни, които не са предварително опаковани и храни, доставяни от заведения за обществено хранене.

Следователно предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

- **Принцип на пропорционалност**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност поради следната(ите) причина(и):

С предложението се хармонизира регулаторната рамка за хоризонталните разпоредби относно етикетването на храните и по този начин се допринася за защитата на потребителите, като се гарантира, че потребителите ще получат подходяща информация, така че да бъдат в състояние да направят информиран, безопасен, здравословен и устойчив избор. Предлаганите мерки са достатъчни от гледна точка на постигане на целите за гарантиране на това, че потребителите са в състояние да направят информиран избор, и осигуряване на безпрепятствено функциониране на вътрешния пазар. В същото време не се възлага прекомерна и неоснователна тежест.

Липсата на хармонизация би довела до изобилие от национални правила, които ще доведат до увеличаване на тежестта за индустрията и липсата на яснота за потребителите. Финансовата тежест е сведена до минимум, както и повечето от съществуващите понастоящем разпоредби, като в същото време се дава достатъчно време за новите изисквания да станат част от редовните промени на етикетите, извършвани от производителите.

- **Избор на инструменти**

Предложени инструменти: саморегулиране, съвместно регулиране.

Други средства биха били неподходящи поради следната(ите) причина(и):

В най-общ смисъл съществуващите правила са установени и не особено гъвкави за държавите-членки относно начина, по който следва да бъдат прилагани. Една директива би довела до непоследователен подход в Общността, което ще доведе до несигурност както за потребителите, така и за индустрията. Регламентът предоставя последователен подход, който да бъде следван от индустрията, и намалява административната тежест, доколкото не е необходимо запознаване с отделните нормативни актове в държавите-членки. Евентуалните насоки, саморегулиране или доброволен подход биха довели до непоследователност и потенциално намаляване на количеството информация, предоставяна на потребителите, което би било неприемливо. Въпреки това, съществуват аспекти от законодателството, по отношение на които по-гъвкавият подход се смята за по-подходящ,

като за тези аспекти в предложението е разработена алтернативна форма на управление, основана на актове с незадължителна юридическа сила и доброволно поемане на задължения.

4. БЮДЖЕТНО ОТРАЖЕНИЕ

Няма.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

- **Симулация, пилотна фаза и преходен период**

Предвиден е преходен период за предложението.

- **Опростяване**

Предложението предвижда опростяване на законодателството.

Използването на регламента като правен инструмент е в подкрепа на целта на опростяването, защото гарантира, че всички субекти ще следват едновременно едни и същи правила.

Съчетаването на Директива 2000/13/ЕО с Директива 90/496/ЕИО относно етикетирането за хранителната стойност опростява регулаторната рамка. В допълнение предложението опростява структурата на законодателство 2000/13/ЕО, като преработва и заменя вече съществуващи разпоредби съгласно действащото хоризонтално законодателство относно етикетирането на храните. Като разглежда някои специфични въпроси на политиката, предложението ще допринесе значително за по-лесно привеждане в съответствие и по-голяма яснота за заинтересованите страни.

Предложението е включено в продължаващата програма на Комисията за актуализиране и опростяване на достиженията на общностното право и Работната и законодателна програма на Комисията със справочен номер 2006/SANCO/001.

- **Отмяна на действащо законодателство**

Приемането на предложението ще доведе до отмяна на действащо законодателство.

- **Преработка**

Предложението е свързано с преработка

- **Европейско икономическо пространство**

Предложеният акт засяга въпрос от ЕИП и във връзка с това неговото действие следва да обхване Европейското икономическо пространство.

- **Подробно обяснение на предложението**

Регламентът съставлява основа за гарантиране на високо равнище на защита на потребителя във връзка с храните, като установява общи принципи и изисквания на законодателството в областта на информацията за храните (глави II и III).

Глава IV (задължителна информация) опростява съществуващото законодателство, като в същото време запазва основните особености на задължителното етикетирание. Като изнася определенията и подробните или специфични правила в приложения, текстът е по-лесен за проследяване и изменение.

Изяснени са правилата за етикетирание на особености като място на произход.

В раздел 3 от глава IV се определя задължителната информация за хранителните стойности по отношение на енергийна стойност, като задължително се отразява съдържанието на захари и сол, като се изисква представянето им в основното зрително поле на етикета.

В глава VII се установява система за управление на информацията за храните за национални схеми за гарантиране, на равнище държави-членки, на интерактивен и поддържан процес на обмен на информация, за да се даде възможност незадължителните национални схеми да бъдат разработени, като се черпи опит от най-добрите практики. На равнище на Общността, Комисията ще стимулира и организира обмена на информация между държави-членки, както и между държавите-членки и себе си, относно дейностите, свързани с разработването на национални схеми.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за предоставянето на информация за храните на потребителите

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора³,

като имат предвид, че:

- (1) Член 153 от Договора предвижда, че Общността следва да допринесе за постигане на високо равнище на защита на потребителите чрез приеманите от нея мерки в съответствие с член 95 от Договора.
- (2) Свободното движение на безопасни и здравословни храни е съществен аспект на вътрешния пазар и значително допринася за здравето и благосъстоянието на гражданите и за техните социални и икономически интереси.
- (3) С оглед постигане на високо равнище на защита на здравето на потребителите и гарантиране на правото им на информация следва да се осигури подходяща информация на потребителите относно консумираните от тях храни. Изборът на потребителите може да бъде повлиян от, *inter alia*, здравни, икономически, социални и етнически съображения, а и такива, свързани с околната среда.

¹ ОВ С xxx, xx.xx.xxxx. стр. xx.

² ОВ С xxx, xx.xx.xxxx. стр. xx.

³ Становище на Европейския парламент от, Обща позиция на Съвета от

- (4) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните⁴ предвижда, че законодателството в областта на храните представлява основа за информиран избор за потребителите по отношение на консумираните от тях храни и цели да предотврати практики, които могат да заблудят потребителите.
- (5) Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар⁵ обхваща някои аспекти на предоставянето на информация на потребители, по-специално с цел предотвратяване на подвеждащи действия и пропускане на информация. Общите принципи относно нелоялните търговски практики следва да бъдат допълнени с конкретни правила относно предоставянето на информация относно храните на потребителите.
- (6) Общностните правила за етикетиране на храните, приложими към всички храни, са установени в Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно етикетирането, представянето и рекламата на храните⁶. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1978 г. и поради това е необходимо да бъдат актуализирани.
- (7) Директива 90/496/ЕИО на Съвета от 24 септември 1990 г. относно етикетирането за питателност на храните⁷ установява правила относно съдържанието и представянето на информация за предварително опакованите храни. Включването на информация за храните се осъществява на доброволен принцип, с изключение на случаите на иск, свързан с дадена храна. Преобладаващата част от предвидените в посочената директива разпоредби са от 1990 г. и поради това е необходимо да бъдат актуализирани.
- (8) Изискванията за общо етикетиране се допълват от няколко разпоредби, приложими спрямо всички храни при специални обстоятелства или спрямо определени категории храни. В допълнение, съществува известен брой специфични правила, приложими спрямо определени храни.
- (9) Първоначалните цели и ключовите елементи от настоящото законодателство в областта на етикетирането са все още валидни, но е необходимо те да се рационализират, с цел да се гарантира по-лесното им спазване и по-голяма яснота за заинтересованите страни, както и да се модернизират с оглед да бъдат отчетени новите обстоятелства в областта на информацията относно храните.

⁴ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр.1 Регламент, последно изменен с Регламент № 575/2006 на Комисията (ОВ L 100, 8.4.2006 г., стр. 3).

⁵ ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр.22.

⁶ ОВ L 109, 6.5.2000 г., стр.29. Директива, последно изменена с Директива 2006/142/ЕО на Комисията (ОВ L 368, 23.12.2006 г., стр. 110).

⁷ ОВ L 276, 6.10.1990 г., стр.40. Директива, последно изменена с Директива 2003/120/ЕО на Комисията (ОВ L 333, 20.12.2003 г., стр. 51).

- (10) Съществува обществен интерес по отношение на връзката между хранителен режим и здраве, както и по отношение на избора на подходящ хранителен режим, съобразен с индивидуалните нужди. Бялата книга на Комисията относно стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването⁸, отбелязва, че етикетирването за хранителната стойност е важно средство, чрез което потребителите да бъдат информирани относно състава на храните и подпомогнати да направят информиран избор. В стратегията за политика за защита на потребителите 2007-2013 г. на ЕС се подчертава, че да се даде възможност на потребителите да направят информиран избор е от съществено значение както за ефективната конкуренция, така и за благосъстоянието на потребителите. Познаването на основните принципи на хранене и подходящата информация относно храните би допринесла значително за гарантиране на информирания избор на потребителя.
- (11) С оглед засилване на правната сигурност и гарантиране на рационалност и последователност в прилагането, е целесъобразно да бъдат отменени Директиви 90/496/ЕИО и 2000/13/ЕО и заменени с единен регламент, който да гарантира сигурност за потребителите и индустрията и да намали административната тежест.
- (12) С оглед на постигането на по-голяма яснота е целесъобразно да бъдат отменени и включени в настоящия регламент други хоризонтални актове, по-специално Директива 87/250/ЕИО на Комисията от 15 април 1987 г. относно посочването на обемното съдържание на алкохол при етикетирването на алкохолни напитки, предназначени за крайна употреба⁹, Директива 94/54/ЕО на Комисията от 18 ноември 1994 г. относно задължителното обозначаване върху етикета на някои храни на сведения, освен тези, предвидени в Директива 79/112/ЕИО на Съвета¹⁰, Директива 1999/10/ЕО на Комисията от 8 март 1999 г. относно предвиждане на дерогации от разпоредбите на член 7 от Директива 79/112/ЕИО на Съвета по отношение на етикетирването на храни¹¹, Директива 2002/67/ЕО на Комисията от 18 юли 2002 г. относно етикетирването на храни, съдържащи хинин, и на храни, съдържащи кофеин¹², Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията от 31 март 2004 г. относно етикетирването на храни и съставки на храните с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли и/или фитостанолови естери¹³ и Директива 2004/77/ЕО на Комисията от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 94/54/ЕО относно етикетирването на определени храни, съдържащи глициризинова киселина и нейната амониева сол¹⁴.
- (13) Необходимо е да бъдат уточнени общи определения, принципи, изисквания и процедури, така че да бъде създадена ясна рамка и обща основа за общностни и национални мерки, регулиращи информацията за храните.

⁸ COM(2007) 279.

⁹ ОВ L 113, 30.4.1987 г., стр.57.

¹⁰ ОВ L 300, 23.11.1994 г., стр.14. Директива, последно изменена с Директива 2004/77/ЕО (ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр. 76).

¹¹ ОВ L 69, 16.3.1999 г., стр.22.

¹² ОВ L 191, 19.7.2002 г., стр.20.

¹³ ОВ L 97, 1.4.2004 г., стр.44.

¹⁴ ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр.76.

- (14) С цел да се следва цялостен и еволюционен подход по отношение на информацията, предоставена на потребителите относно консумираните от тях храни, следва да се изготви широко определение за законодателство в областта на информацията за храните, включващо правила с хоризонтален и специфичен характер, както и широко определение на информация за храните, включващо информацията, предоставена чрез средства, различни от етикета.
- (15) Правилата на Общността следва да се прилагат само за предприятия, замисълът на които включва известна продължителност на действията и известна степен на организираност. Операции като случайна манипулация, сервиране или продажба на храна от частни лица по случай на благотворителни събирания или местни панаири, както и срещи, не попадат в обхвата на настоящия регламент.
- (16) Законодателството в областта на информацията за храните следва да предоставя достатъчна гъвкавост, така че да има възможност да се актуализира с новите изисквания на потребителите относно информацията и да гарантира баланс между защитата на вътрешния пазар и различията във възприятията на потребителите в държавите-членки.
- (17) Основното съображение по отношение на изискването за задължителна информация за храните следва да позволи на потребителите да откриват и използват правилно храните, и да направят избор, който е съобразен с индивидуалните нужди на хранителния им режим.
- (18) За да може законодателството в областта на информацията за храните да се адаптира спрямо променящите се нужди от информация на потребителите, съображенията относно необходимостта от задължителна информация за храните следва да отчитат и проявения широк интерес от страна на повечето потребители относно разкриването на определена информация.
- (19) Въпреки това новите задължителни изисквания в областта на информацията за храните следва да бъдат определени само ако и когато е необходимо, в съответствие с принципите на субсидиарност, пропорционалност и устойчивост.
- (20) Правилата в областта на информацията за храните следва да забраняват употребата на информация, която би заблудила потребителя или би приписала лечебни свойства на храните. Посочената забрана, за да бъде ефикасна, следва да се прилага и спрямо рекламата и промоцията на храни.
- (21) За да се предотврати разпокъсаността на правила, отнасящи се до отговорността на стопанските субекти в хранителната промишленост, е целесъобразно при спазване на информацията за храните да се изяснят отговорностите на стопанските субекти в тази област.
- (22) Следва да се състави списък на всички задължителни сведения, които поначало следва да се предоставят за всички храни, предназначени за доставяне на краен потребител и за доставяне в заведения за обществено хранене. В списъка следва да се запази информацията, която се изисква в съответствие с действащото законодателство, като се има предвид, че по общо мнение тя представлява ценно достижение за информирането на потребителя.

- (23) За да бъдат отчетени промените и напредъкът в областта на информацията за храните, следва да се създадат разпоредби, които да упълномощат Комисията да измени списъка със задължителна информация чрез допълване или заличаване на данни и чрез осигуряването на възможност за достъп до данни чрез алтернативни средства. Консултацията със заинтересованите страни следва да спомогне за навременни и целенасочени промени на изискванията за информация за храните.
- (24) Някои съставки или вещества, които се използват при производството на храните и впоследствие остават в техния състав, причиняват алергии или непоносимост при потребителите, като някои от посочените алергии или непоносимост представляват опасност за здравето на засегнатите лица. Важно е информацията относно наличието на хранителни добавки, технологични добавки и други вещества с алергично действие да се предоставя на потребителите, страдащи от хранителна алергия или непоносимост, така че те да могат да направят информиран и безопасен избор.
- (25) Етикетите на храните следва да бъдат ясни и разбираеми, така че да помагат на потребителите, които желаят да направят по-добре информиран избор на храни и хранителен режим. Проучванията показват, че четливостта е важен фактор, който може да увеличи възможността информацията от етикета да повлияе на потребителите, както и че дребният шрифт е една от главните причини за недоволството на потребителите от етикетирването на храните.
- (26) За да се осигури предоставянето на информация за храните, е необходимо да се преценят всички начини за доставка на храни на потребителите, включително продажбата на храна чрез средствата за комуникация от разстояние. Макар да е ясно, че всяка храна, доставена чрез дистанционна продажба, следва да отговаря на същите изисквания за информация за храните както храната, продавана в магазините, необходимо е да се изясни, че в този случай съответната задължителна информация за храните следва да бъде достъпна, преди да е извършена покупката.
- (27) С цел на потребителите да бъде предоставена информация за храните, която е необходима за извършването на информиран избор, за смесените алкохолни напитки следва също да има информация какви са техните съставки.
- (28) Също така е важно на потребителите да се предостави информацията относно другите алкохолни напитки. Вече съществуват специфични правила на Общността относно етикетирването на вино. Регламент (ЕО) №1493/1999 на Съвета от 17 май 1999 г. относно общата организация на пазара на вино¹⁵, предвижда пълен набор от технически стандарти, които напълно обхващат всички енологични практики, методи на производство и средства на представяне и етикетирване на вина, като по този начин гарантират, че всички етапи по веригата са покрити и че потребителите са защитени и подходящо информирани. В частност, това законодателство описва по точен и изчерпателен начин веществата, които е вероятно да бъдат използвани в процеса на производство, заедно с условията за тяхната употреба посредством точен списък на

¹⁵ ОВ L 179, 14.7.1999 г., стр.1.

енологичните практики и обработки; всяка практика, която не е включена в този списък е забранена. Ето защо, на този етап е целесъобразно да се изключи виното от задължението да се изброяват съставките и да се предвижда обявяване на хранителната стойност. Що се отнася до бирата и спиртните напитки, както е определено в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № [...] от [...] на Европейския парламент и на Съвета относно дефинирането, описанието, представянето, етикетиранието и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89¹⁶, а и за да се гарантира последователен подход и единство с условията, установени за виното, се прилагат същите видове изключения. Все пак, Комисията ще изготви доклад пет години след влизането в сила на настоящия регламент и може да предложи, ако е необходимо, специфични изисквания в контекста на настоящия регламент.

- (29) Обозначаването на страната на произход или на мястото на произход на храната следва да бъде предвидено тогава, когато липсата ѝ е вероятно да подведе потребителите по отношение на истинската страна на произход или място на произход на този продукт. В други случаи, предоставянето на обозначение на страната на произход или на мястото на произход е оставено на преценката на стопанските субекти в хранителната промишленост. Във всички случаи, обозначаването на страната на произход или мястото на произход следва да бъде предвидено по начин, който не подвежда потребителя и, на базата на ясно дефинирани критерии, които гарантират равни условия за индустрията и подобряват разбирането на потребителите за информацията, свързана със страната на произход или мястото на произход на дадена храна. Тези критерии не следва да се прилагат към указването, свързано с името или адреса на стопанския субект в хранителната промишленост.
- (30) В някои случаи, стопанските субекти в хранителната промишленост биха могли да поискат да обозначат, че дадена храна произхожда от Европейската общност, за да се привлече вниманието на потребителите към качествата на техния продукт и към стандартите за производство на Европейския съюз. Подобни показания следва също да съответстват на хармонизираните критерии.
- (31) Непреференциалните правила за произход на стоките в Европейската общност са установени в Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността¹⁷ и разпоредбите за прилагането му в Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 г. за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета относно създаване на Митнически кодекс на Общността¹⁸. Определянето на страната на произход на храната ще се базира на тези правила, които са добре познати на търговските оператори и администрациите и следва да облекчат прилагането.

¹⁶ ОВ L [...], [...], стр.[...].

¹⁷ ОВ L 302, 19.10.1993 г., стр.1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

¹⁸ ОВ L 253, 11.10.1993 г., стр.1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 883/2005 на Комисията (ОВ L 148, 11.6.2005 г., стр. 5).

- (32) Обявяването на хранителните стойности на храните се отнася до информацията за наличието на енергийната стойност и на някои хранителни вещества в храните. Задължителното предоставяне на информация за хранителната стойност следва да подпомага действията в областта на образование за обществеността по отношение на храненето и да подкрепя информирания избор.
- (33) Бялата книга на Комисията относно стратегия за Европа по отношение на храненето, наднорменото тегло и здравословните проблеми, свързани със затлъстяването, подчерта редица здравословни фактори, важни за общественото здраве. Следователно целесъобразно е изискванията за задължително предоставяне на хранителна информация да отчитат тези фактори.
- (34) Като цяло потребителите не осъзнават потенциалния принос на алкохолните напитки за приеманите от тях енергийни стойности. Следователно е целесъобразно да се гарантира предоставянето на информация относно хранителното съдържание на смесените алкохолни напитки.
- (35) В интерес на последователността и съгласуваността на общностното законодателство доброволното включване на хранителни или здравни претенции в етикетите на храните следва да се осъществява в съответствие с Регламент (ЕО) № 1924/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно хранителни и здравни претенции за храните¹⁹.
- (36) За да се избегне ненужното утежняване за промишлеността, някои категории храни, които са необработени или за които информацията за хранителните стойности не е определящ фактор при избора на потребителя, следва да бъдат изключени от задължението за обявяване на хранителните стойности, освен ако задължението за предоставяне на такава информация е предвидено в друг акт от законодателството на Общността.
- (37) За да удовлетвори средностатистическия потребител и за да изпълни информационната цел, заради която е въведена, като се отчита съществуващото равнище на познание в областта на храненето, предоставената информация следва да бъде проста и лесна за разбиране. Изследванията показват, че потребителите смятат информацията в основното зрително поле или „лицевата страна на опаковката“ за полезна при вземането на решения за покупка. Следователно, за да се гарантира, че потребителите могат лесно да видят съществената информация за храните, когато се снабдяват с храни, тази информация следва да фигурира в зрителното поле на етикета.

¹⁹ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 9. Регламент, изменен с...

- (38) Неотдавнашните промени при обявяването на хранителните стойности, различни от посочването за 100 g/100 ml/порция, въведени от някои държави-членки и промишлени организации, подсказват, че потребителите харесват такива схеми, тъй като те могат да им помогнат за бързо осъществяване на информиран избор. Все пак, в рамките на Общността не съществуват индикации за това как средният потребител разбира и използва алтернативното изразяване на информация. Следователно е целесъобразно да се даде възможност за разработване на различни схеми, както и за продължаване на изследването на потребителското разбиране в различните държави-членки, така че, ако е целесъобразно, да може да се въведат хармонизирани схеми.
- (39) Посочването на общото съдържание на хранителни съставки и сравнителни показатели на лицевата страна на опаковката в лесно разпознаваема форма, така че да се позволи оценката на хранителните качества на храните, следва да бъде оценявано цялостно като част от етикетването на храните, а не да се разглежда като съвкупност от индивидуални претенции.
- (40) Опитът показва, че в много случаи доброволната информация за храните се предоставя за сметка на яснотата на задължителната информация за храните. В такъв случай следва да се определят критерии, за да се помогне на стопанските субекти в хранителната промишленост и на правоприлагащите органи да постигнат равновесие между задължителната и доброволна информация за храните.
- (41) В зависимост от местните практически условия и обстоятелства, държавите-членки следва да си запазят правото да определят правила за спазване на предоставянето на информацията относно неупакована храна. Въпреки че за тези случаи изискването на потребителя за друга информация е ограничено, информацията относно вещества с евентуално алергично действие се смята за много важна. Фактите показват, че произходът на повечето случаи на хранителни алергии се свързва с неупаковани храни. Ето защо такава информация следва винаги да се предоставя на потребителя.
- (42) В областта на хармонизиране държавите-членки следва да могат да приемат други разпоредби, освен предвидените в настоящия регламент, само ако са изрично посочени.
- (43) Правилата относно информацията за храните следва да могат да бъдат адаптирани спрямо бързо променящата се социална, икономическа и технологична среда.
- (44) По отношение на някои аспекти от информацията за храните, които дават тласък на развитието на новаторски и модерни търговски практики, е необходимо да се даде възможност за натрупване на достатъчно експерименти и за осъществяване на изследвания на потреблението и да се предоставят солидни факти относно най-добрите системи. Ето защо в тези случаи общностното законодателство в областта на информацията за храните следва да се ограничи до определяне на съществени задължителни изисквания по отношение на равнището на защита на потребителите и информацията и да остави възможност за проявяване на гъвкавост по отношение на изпълнението на тези изисквания., по начин, който е съвместим с разпоредбите на вътрешния пазар.

- (45) За да се гарантира, че по логически път и следвайки най-добрите практики са определени и установени по-подробни изисквания относно информацията за храните, следва да се определят гъвкави механизми на общностно и национално равнище, основаващи се на отворена и прозрачна обществена консултация и устойчиво взаимодействие между широк кръг от представителни заинтересовани страни. Подобен механизъм може да доведе до разработването на незадължителни национални схеми на базата на солидни потребителски изследвания и широки консултации със заинтересованите страни. Следва да съществуват механизми за потребителите, благодарение на които да е възможно да бъдат идентифицирани храните, етикетирани в съответствие с националните схеми, като например чрез идентификационен номер или символ.
- (46) За да се гарантира равнище на последователност при постигнатите резултати в различните държави-членки, е необходимо да се насърчи постоянният обмен и споделяне на най-добри практики и опит между държавите-членки и с Комисията и насърчаването на участието на заинтересованите страни в този обмен.
- (47) Държавите-членки следва да извършват официални проверки, за да осигурят точното прилагане на настоящия регламент в съответствие с Регламент (ЕО) № 882/2004.
- (48) Позоваванията на Директива 90/496/ЕИО в Регламент (ЕО) № 1924/2006 и в Регламент (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно влагането на витамини, минерали и някои други вещества в храните²⁰ следва да се актуализират, за да се вземе предвид настоящия регламент. Следователно Регламент (ЕО) № 1924/2006 и Регламент (ЕО) № 1925/2006 следва да бъдат съответно изменени.
- (49) За да се позволи на заинтересованите страни, по-специално на малките и средни предприятия, да предоставят информация за хранителната стойност на техните продукти, прилагането на мерките, които да придадат задължителен характер на информацията за хранителната стойност, следва да бъде постепенно въведено чрез удължаване на преходния период с допълнителен преходен период, който да се отнася до малките предприятия.
- (50) Тъй като целите на действията, които следва да бъдат предприети, не могат да бъдат изпълнени в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат да бъдат изпълнени в по-добра степен на равнището на Общността, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, както е определено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, определен в същия този член, настоящият регламент не излиза извън необходимото за постигане на целта си.
- (51) С цел опростяване и ускоряване на процедурата на Комисията, следва да се възложи задачата да се приемат технически мерки за прилагане.

²⁰ ОВ L 404, 30.12.2006 г., стр. 26.

- (52) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията²¹.
- (53) Следва на Комисията да бъдат предоставени правомощия, по-специално да изменя и актуализира приложенията към настоящия регламент. Тъй като тези мерки се отнасят до обща цел и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент и да допълват настоящия регламент чрез добавяне на нови несъществени елементи, те следва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (54) На основание неотложност е необходимо да се приложи неотложната процедура, предвидена в член 5а, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО относно приемането на изменения към приложение II и III от настоящия регламент,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член I

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент предоставя основа за осигуряване на високо качество на защита на потребителите във връзка с информацията за храните, като се отчитат различията във възприятията на потребителите и техните потребности от информация, и като същевременно се гарантира безпрепятствено функциониране на вътрешния пазар.
2. Настоящият регламент установява общите принципи, изисквания и отговорности, регулиращи информацията за храните, и по-специално етикетването на храните. Регламентът определя средства за гарантиране на правото на потребителите на информация и процедурите за предоставяне на информация за храните, като се отчитат потребностите от предоставяне на достатъчна гъвкавост с оглед бъдещо развитие и нови изисквания относно информацията.
3. Настоящият регламент се прилага към всички етапи на хранителната верига, когато търговските дейности в сферата на храните се отнасят до предоставяне на потребителите на информация за храните.

²¹ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, последно изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

Регламентът се прилага към всички храни, предназначени за крайни потребители, включително храни, доставяни от заведения за обществено хранене, и храни, предназначени за снабдяване на заведения за обществено хранене.

4. Настоящият регламент следва да се прилага, без да се засягат изискванията за етикетирание, предвидени в специфичното законодателство на Общността, което се прилага за определени храни.

Член 2 **Определения**

1. По смисъла на настоящия регламент се прилагат следните определения:
- (а) определението за „храни“, „законодателство в областта на храните“, „предприятие за производство на храни“, „стопански субект в хранителната промишленост“, „търговия на дребно“, „пускане на пазара“ и „краен потребител“ в член 2 и член 3, параграфи 1, 2, 3, 7, 8 и 18 от Регламент (ЕО) № 178/2002;
 - (б) определението за „преработка“, „непреработени продукти“ и „преработени продукти“ в член 2, параграф 1, букви м), н) и о) от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните²²;
 - (в) определенията за „хранителни добавки“ и „обработващи спомагателни вещества“ в член 1, параграф 2 и бележка под линия 1 от Директива 89/107/ЕИО на Съвета от 21 декември 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно хранителни добавки, разрешени за влагане в храни, предназначени за консумация от човека²³;
 - (г) определенията за „ароматизанти“ в член 1, параграф 2, буква а) от Директива 88/388/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно ароматизантите, предназначени за влагане в храни, и изходните материали за тяхното производство²⁴;
 - (д) определенията за „месо“ и „механично отделено месо“ в точки 1.1 и 1.14 от приложение I към Регламент (ЕО) № 853/2004;
 - (е) определенията за „претенция“, „хранително вещество“, „друго вещество“, „хранителна претенция“ и „здравна претенция“ в член 2, параграф 2, подточки 1 до 5 от Регламент (ЕО) № 1924/2006.
2. Прилагат се и следните определения:

²² ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1.

²³ ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 27.

²⁴ ОВ L 184, 15.7.1988 г., стр. 61.

- (а) „информация за храните“ означава информация относно храна, предоставена на краен потребител посредством етикет, друг съпровождащ материал или каквито и да било средства, включително инструментите на модерните технологии, или съобщение в устна форма. Определението не обхваща търговските съобщения съгласно определението на Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 г. за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар²⁵;
- (б) „законодателство в областта на информацията за храните“ означава общностните разпоредби, регулиращи информацията в областта на храните, и по-специално етикетването, включително правила от общ характер, приложими към всички храни или специфични храни и правила, които се прилагат по отношение на специфични храни;
- (в) „задължителна информация за храните“ означава изисквани по закон данни, които трябва да бъдат предоставени на крайния потребител съгласно общностното или националното законодателство;
- (г) „заведения за обществено хранене“ означава всяка структура (включително превозно средство, подвижен или неподвижен щанд) като ресторанти, столови, училища и болници, където по занятие се приготвя храна за доставка на краен потребител, която е готова за консумация без допълнителна преработка;
- (д) „предварително опакована храна“ означава всяка единична бройка за продажба, предназначена да бъде представяна като такава на крайния потребител и на заведенията за обществено хранене, състояща се от храна и опаковка, в която тя е поставена, преди да бъде предложена за продажба, независимо дали опаковката обвива храната изцяло или отчасти, но във всеки случай по такъв начин, че съдържанието да не може да се променя, без да се отваря или без да се сменя опаковката;
- (е) „съставка“ означава всяко вещество, включително хранителни добавки и хранителни ензими, както и всяка съставна част на сложна съставка, използвана за производство или приготвяне на храна и все още налична в завършения продукт, дори и в изменен вид; остатъците не се смятат за съставки;
- (ж) „място на произход“ означава всяко място, от което е посочено, че произхожда храната, а не е „страна на произход“, както е определено в съответствие с членове от 23 до 26 от Регламент (ЕИО) №2913/92 на Съвета;
- (з) „сложна съставка“ е съставка, която сама по себе си е продукт на една или повече съставки;

²⁵ ОВ L 178, 17.7.2000 г., стр. 1.

- (и) „етикет“ означава всеки знак, производствена марка, търговска марка, графичен или по друг начин описателен вид, който е изписан, отпечатан, маркиран, щампован, изобразен или гравирен върху или закрепен към опаковка на храна;
- (й) „етикетиране“ означава всички текстове, данни, производствени марки или търговски марки, изображения или знаци, свързани с дадена храна и нанесени върху опаковка, документ, надпис, етикет, пръстен или яка, които придружават такава храна или се отнасят до такава храна;
- (к) „зрително поле“ означава всички повърхности на опаковката, които могат да бъдат прочетени от един зрителен ъгъл, който позволява бърз и лесен достъп до информацията върху етикета, като дава възможност на потребителите да прочетат тази информация, без да е необходимо обръщане на опаковката отпред и отзад;
- (л) „юридическо наименование“ означава наименованието на храна, установено в приложимите общностни разпоредби или, при липса на общностни разпоредби, наименованието, предвидено в закони, подзакони и административни разпоредби, приложими в държавите-членки, в които храната се продава за крайна употреба или заведения за обществено хранене;
- (м) „обичайно наименование“ означава наименованието, което е прието като наименование на храната без необходимост от допълнително обяснение за потребителите в държавите-членки, в които се продава;
- (н) „описателно наименование“ означава наименованието, което предоставя описание на храната и при необходимост на употребата ѝ, което е достатъчно ясно, за да даде възможност на потребителя да узнае истинското ѝ естество и да я отличи от други продукти, с които може да бъде обърквана;
- (о) „основна/и съставка/и“ означава главните и/или характеризиращи съставки на дадена храна;
- (п) „главна/и съставка/и“ означава съставката в дадена храна, която представлява повече от 50% от тази храна;
- (р) „характеризираща/и съставка/и“ означава всяка съставка от дадена храна, която обикновено се свързва от потребителя с името на храната и за която, в повечето случаи, се изисква посочване на количествата;
- (с) „съществени изисквания“ означава изискванията, при които равнището на защита на потребителя и информацията за храните се определя по отношение на даден въпрос и които са определени в акт на Общността, допускащ разработване на национални схеми, посочени в член 44;
- (т) „срок на минимална трайност на храната“ означава срокът, в който храната запазва специфичните си свойства при подходящо съхранение;

- (y) „най-добри практики“ означава стандарти, схеми, инициативи или други дейности, подкрепени от компетентните органи, отличени благодарение на опита и изследванията като най-ефективни за мнозинството от потребителите и смятани за примери за подражание от останалите.
3. За целите на настоящия регламент страната на произход на дадена храна ще се отнася до произхода на храна, както е определено в съответствие с членове от 23 до 26 от Регламент (ЕИО) №2913/92 на Съвета.
4. Специфичните определения, установени в приложение I, следва също да се прилагат.

ГЛАВА II

ОБЩИ ПРИНЦИПИ, СВЪРЗАНИ С ИНФОРМАЦИЯТА ЗА ХРАНИТЕ

Член 3 Общи цели

1. Предоставянето на информация за храните цели високо равнище на защита на здравето и интересите на потребителите, като предоставя основа за информиран избор на крайните потребители и безопасно използване на храни, по-специално по отношение на здраве, икономика, околна среда, социални и етични съображения.
2. Законодателството в областта на информацията за храните цели постигане на свободно движение в Общността на законно произведени и търгувани храни, като се отчита по целесъобразност необходимостта от защита на законните интереси на производителите и се насърчава производството на качествени храни.
3. Когато в законодателството в областта на информацията за храните се установяват нови изисквания, следва да се разгледа необходимостта от преходен период след влизане в сила на новите изисквания, като през този период могат да бъдат пускани на пазара храни с етикети, които не съответстват на новите изисквания, а наличните количества от такива храни, пуснати на пазара преди изтичане на преходния период, да могат да се продават до изчерпването им.

Член 4 Принципи, регулиращи задължителната информация за храните

1. Когато се изисква задължителна информация за храните по закона за предоставяне на информация за храните, това изискване следва да се отнася до информация, попадаща в една от следните категории:

- (а) информация за идентичността и състава, свойствата или други характеристики на храните;
 - (б) информация за защитата на здравето на потребителите и безопасната употреба на даден вид храни. По-специално, това следва да се отнася до информация за:
 - (i) съставни характеристики, които могат да бъдат вредни за здравето на определена група потребители;
 - (ii) трайност, съхранение и безопасна употреба;
 - (iii) въздействие върху здравето, включително рискове и последици, отнасящи се до вредни или опасни съставки на храните;
 - (в) информация относно характеристиките на хранителните стойности, така че на потребителите, включително тези със специални изисквания по отношение на хранителния режим, да се даде възможност за информиран избор.
2. При разглеждане на необходимостта от задължителна информация за храните следва да се отчита широко разпространената необходимост на част от мнозинството от потребителите по отношение на определена информация, на която те отдават значителна стойност, или на всички общоприети ползи за потребителите с оглед на това да им се даде възможност за информиран избор.

Член 5
Консултация с Органи

Всички законови мерки за предоставяне на информация за храните, които могат да имат последици върху общественото здраве, се приемат след консултации с Европейския орган за безопасност на храните.

ГЛАВА III

ОБЩИ ИЗИСКВАНИЯ ЗА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ И ОТГОВОРНОСТ НА СТОПАНСКИТЕ СУБЕКТИ В ХРАНИТЕЛНАТА ПРОМИШЛЕННОСТ

Член 6
Основно изискване

Храните, предназначени за доставяне на краен потребител или заведения за обществено хранене, се съпровождат от информация за храните в съответствие с настоящия регламент.

Член 7
Практики за обективно информиране

1. Информацията за храните не трябва да бъде подвеждаща, особено:
 - (а) по отношение на характеристиките на храните, и по-специално по отношение на техните природа, естество, свойства, състав, количество, трайност, страна на произход или място на произход, метод на изработка или производство;
 - (б) като се приписват на храните ефекти или свойства, каквито те не притежават;
 - (в) като се твърди, че храната притежава специални характеристики, когато в действителност всички подобни храни притежават такива характеристики.
2. Информацията за храните трябва да бъде точна, ясна и лесно разбираема за потребителя.
3. Освен чрез дерогациите, предвидени в законодателството на Общността, приложимо към натуралните минерални води и храни за специална хранителна употреба, информацията за храните не може да им приписва свойства за предпазване или лечение на човешки болести, нито да съдържа споменаване на такива свойства.
4. Забраната, посочена в параграф 3 се прилага и за:
 - (а) реклама;
 - (б) представяне на храни, по-специално тяхната форма, външен вид или опаковка, използвани опаковъчни материали, начин на подреждане или начин на излагане.

Член 8
Отговорности

1. Без да се засягат параграфи 3 и 4, стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират съответствието с изискванията на законодателството в областта на информацията за храните, приложими към техните дейности, и следят за спазването на тези изисквания.
2. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности не могат да променят информацията, съпровождаща дадена храна, ако тази промяна би довела до подвеждане на крайния потребител или по друг начин би намалила равнището на защита на потребителя, по-специално по отношение на здравето.

3. Стопанските субекти в хранителната промишленост, които пускат за първи път на пазара храна, предназначена за доставяне на краен потребител или заведения за обществено хранене, гарантират наличието и точността на информацията за храните в съответствие с приложимото законодателство в областта на информацията за храните.
4. Стопанските субекти в хранителната промишленост, които отговарят за търговия на дребно или дистрибуторски дейности, които не засягат информацията за храните, полагат дължимата грижа, в рамките на съответните им дейности, за да гарантират наличието на приложимите изисквания относно информацията за храните, по-специално като не доставят храна, за която знаят или предполагат, че не отговаря на изискванията, въз основа на информацията, с която разполагат в качеството си на търговци.
5. Стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират, че информацията, отнасяща се до неупакованите храни, се предава на търговеца, който получава храната с оглед възможността по целесъобразност за предоставяне на задължителна информация за храните по член 9, параграф 1, букви а) до в) и е) на крайния потребител.
6. В следните случаи стопанските субекти в хранителната промишленост в рамките на контролираните от тях дейности гарантират, че задължителните данни, изисквани съгласно член 9, са поставени на външната опаковка, в която продуктът се представя за пускане на пазара, или в търговските документи, отнасящи се до храните, когато може да се гарантира, че тези документи съпровождат храните, за които се отнасят, или са били изпратени преди или едновременно с доставката:
 - (а) когато предварително опакованата храна е предназначена за крайна употреба, но се търгува на етап, който предхожда продажбата на краен потребител, и когато на този етап не се включва продажба на заведение за обществено хранене;
 - (б) когато предварително опакованата храна е предназначена за снабдяване на заведения за обществено хранене за приготвяне, преработка, разфасоване или транжиране.

Независимо от алинея 1, стопанските субекти в хранителната промишленост гарантират, че данните, посочени в член 9, параграф 1, букви а), е) и з), се намират и на външната опаковка, в която храната е представена за търгуване.

ГЛАВА IV

ЗАДЪЛЖИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

РАЗДЕЛ I

СЪДЪРЖАНИЕ И ПРЕДСТАВЯНЕ

Член 9

Списък на задължителните данни

1. В съответствие с членове от 10 до 34 и съобразно изключенията, съдържащи се в настоящата глава, е задължително посочването на следните данни:
 - (а) наименование на храните;
 - (б) списък на съставките;
 - (в) съставки, изброени в приложение II, причиняващи алергии или непоносимост, както и веществата, извлечени от тях;
 - (г) количество на определени съставки или категории съставки;
 - (д) нетно количество на храните;
 - (е) срок на минимална трайност или срок на годност;
 - (ж) специални условия на съхраняване или условия на употреба;
 - (з) наименование или търговско наименование и адрес на производителя или пакетиращото предприятие, или на продавача, установен на територията на Общността;
 - (и) страната на произход или мястото на произход в случаите, когато липсата на обозначаването им може да подведе потребителя по отношение на истинската страна на произход или място на произход, и по-специално, ако информацията, която придружава храната, или етикетът като цяло предполагат, че храната произхожда от различна страна или място; в такива случаи обозначаването е в съответствие с правилата, определени в член 35, параграф 3 и 4, както и в съответствие с установените в съответствие с член 35, параграф 5;
 - (й) инструкции за употреба, когато при липсата на такива инструкции би било невъзможно храната да се използва по подходящ начин;
 - (к) по отношение на напитки, съдържащи повече от 1,2 обемни процента алкохол, действителното обемно съдържание на алкохол;

(л) обявяване на хранителните стойности

2. Данните, посочени в параграф 1, се обозначават с думи и числа, освен ако клиентите бъдат информирани, по отношение на една или повече данни, под други форми на представяне, установени с мерките за прилагане, приети от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
3. Комисията може да изменя списъка със задължителните данни, посочени в параграф 1. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 10

Допълнителни задължителни данни за специфични видове или категории храни

1. В допълнение към изброените в член 9, параграф 1 данни, в приложение III се определят допълнителни задължителни данни за специфични видове и категории храни.
2. Комисията може да изменя приложение III. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 4.

Член 11

Дерогации от изискването за задължителни данни

По отношение на специфични видове или категории храни, в изключителни случаи Комисията може да предвиди дерогации от изискванията, определени в член 9, параграф 1, букви б) и е), при условие че тези дерогации не водят до неадекватно информиране на крайния потребител и заведенията за обществено хранене. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 12

Мерки и теглилки

Член 9 не засяга по-специфичните разпоредби на Общността относно мерките и теглилките.

Член 13

Наличност и начин на разполагане на задължителната информация за храните

1. Задължителната информация за храните е налична и лесно достъпна, в съответствие с настоящия регламент за всички храни.

2. В случаите с предварително опакована храна, задължителната информация за храните се представя на опаковката или на етикета, прикачен към нея.
3. Предоставянето на достъп до някои задължителни данни по начин, различен от предоставянето им върху опаковката или етикета, може да бъде установен от Комисията, при условие че общите принципи и изисквания, посочени в Глава II от настоящия регламент, са изпълнени. Тези мерки, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат, в съответствие с процедурата за регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
4. В случаите, които не се отнасят за храна, която не е предварително опакована, се прилагат разпоредбите на член 41.

Член 14

Представяне на задължителните данни

1. Без да се засяга специфичното законодателство на Общността, приложимо за определени видове храни, що се отнася до изискванията, посочени в член 9, параграф 1, букви от а) до й), когато са поставени на опаковката и на прикачения към нея етикет, задължителните данни, изброени в член 9, параграф 1, се отпечатват на опаковката или на етикета с букви, чийто размер е минимум 3mm и се представят по начин, който да гарантира значителен контраст между отпечатания надпис и фона на етикета.
2. Данните, изброени в член 9, параграф 1, букви а), д) и к), се поставят в едно и също зрително поле.
3. Подробни правила относно представянето на задължителни данни и разширяването на обхвата на изискванията, посочени в параграф 2 по отношение на допълнителните задължителни данни за специфични категории или видове храни, посочени в членове 10 и 38, могат да се приемат от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
4. Най-малкият шрифт, посочен в параграф 1, не се прилага в случаи на опаковки или контейнери, при които най-широката повърхност е с площ по-малка от 10 cm²;
5. Параграф 2 не се прилага за храните, посочени в член 17, параграфи 1 и 2.
6. Задължителната информация за храните се излага на значителна площ по такъв начин, че да бъде лесно видима, четлива и, където е целесъобразно, незаличима. Тази информация не може да бъде скривана по никакъв начин, затъмнявана, отнемана или прекъсвана от какъвто и да било текст или графичен материал или друг намесващ се материал.

Член 15
Продажба от разстояние

Без да се засягат изискванията за информиране, посочени в член 9, в случай на храни, предлагани за продажба чрез дистанционни средства за комуникация, както е определено в член 2 от Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 1997 г. относно защитата на потребителя по отношение на договорите от разстояние²⁶:

- (а) задължителната информация за храните трябва да бъде налична най-късно преди извършването на продажбата и да бъде отразена в материал, съпътстващ сключването на продажбата от разстояние, или да бъде предоставена с други подходящи средства;
- (б) данните, изброени в член 9, параграф 1, букви г), е), з), ж) и к), са задължителни единствено в момента на доставка.

Член 16
Езикови изисквания

- 1. Без да се засяга член 9, параграф 2, задължителната информация за храните се предоставя на език, който е лесно разбираем за потребителите от държавите-членки, в които се продава храната.
- 2. В рамките на своята територия държавите-членки, в които се търгуват храните, могат да установят, че данните се предоставят на един или повече от официалните езици на Общността.
- 3. Параграфи 1 и 2 не изключват възможността данните да се посочват на няколко езика.

Член 17
Пропускане на определени задължителни данни

- 1. По отношение на стъклени бутилки, предназначени за повторно използване, на които е поставена незаличима маркировка и поради тази причина нямат поставен етикет, пръстен или яка, се изисква да бъдат предоставени единствено задължителните данни, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д), е) и л).
- 2. За опаковки или контейнери, при които най-широката повърхност е по-малка от 10 cm², се изисква на опаковката или на етикета да бъдат предоставени единствено задължителните данни, изброени в член 9, параграф 1, букви а), в), д) и е). Данните, посочени в член 9, параграф 1, буква б) се предоставят с други средства или при поискване от потребителя.

²⁶ ОВ L 144, 4.6.1997 г., стр. 19.

3. Без да се засяга останалото законодателство на Общността, с което се въвежда изискване за задължително обявяване на хранителните стойности, обявяването, посочено в член 9, параграф 1, буква л) не се изисква за храните, изброени в приложение IV.

РАЗДЕЛ 2

ПОДРОБНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ЗАДЪЛЖИТЕЛНИТЕ ДАННИ

Член 18

Наименование на храните

1. Наименованието на храните е тяхното юридическо наименование. При липса на такова наименование наименованието на храните е тяхното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната.
2. Специфичните разпоредби относно използването на наименованието на храната и данните, които я съпровождат, са посочени в приложение V.

Член 19

Списък на съставки

1. Списъкът със съставки се оглавява или предхожда от подходящо заглавие, което се състои от или включва думата „съставки“. Той включва всички съставки на храната, в низходящ ред на теглото, както е отчетено по времето на тяхната употреба при производството на храната.
2. Съставките се обозначават с точното им наименование, по целесъобразност и в съответствие с правилата, определени в член 18 и приложение V.
3. Техническите правила за прилагане на параграфи 1 и 2 са определени в приложение VI.

Член 20

Пропускане на списъка със съставките

Не се изисква списък на съставките по отношение на следните храни:

- (а) пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин;
- (б) газирана вода, в чието описание се посочва обстоятелството, че е газирана;

- (в) ферментирал оцет, получен изключително от един основен продукт, при условие че не са добавяни други съставки;
- (г) сирене, масло, ферментирало мляко и сметана, към които не са били добавяни други съставки освен млечни продукти, ензими и микроорганизми, които са основни за производството, или в случай на сирене, различно от прясно сирене и преработено сирене, необходимото количество сол за производството му;
- (д) вино, както е определено в Регламент (ЕО) №1493/1999, бира, а и спиртни напитки, както е определено в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № [...] от [...] на Европейския парламент и на Съвета относно дефинирането, описанието, представянето, етикетирането и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) №1576/89. Все пак, Комисията ще изготви доклад [*пет години след влизането в сила на настоящия регламент*] относно прилагането на член 19 по отношение на тези продукти и може да придружи този доклад със специфични мерки, определящи правилата за етикетирание на съставките. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочени в член 49, параграф 3.
- (е) храните, състоящи се от една единствена съставка, когато:
 - (i) наименованието на храните е идентично с наименованието на съставката; или
 - (ii) наименованието на храната позволява ясно идентифициране на естеството на съставката.

Член 21

Пропускане на съставни елементи на храни от списъка на съставките

Следните съставни елементи на храни не се изисква да бъдат включени в списъка на съставките:

- (а) съставните елементи на съставка, която е била временно отделена при производствения процес и отново включена по-късно, но без да се надвишава първоначалното им съотношение;
- (б) хранителни добавки и ензими:
 - (i) чието присъствие в дадена храна се дължи единствено на обстоятелството, че са се съдържали в една или повече съставки от тези храни, при условие че не изпълняват технологична функция в крайния продукт; или
 - (ii) които са използвани като обработващи спомагателни вещества;
- (в) вещества, използвани в строго необходимите количества като разтворители или средства за хранителни вещества, хранителни добавки или ароматизанти;

- (г) вещества, които не са хранителни добавки, но се използват по същия начин и със същата цел като обработващи спомагателни вещества и все още присъстват в крайния продукт, макар и в променен вид;
- (д) вода:
 - (i) когато водата се използва в процеса на производството единствено за възстановяване на съставка, използвана в концентриран или дехидратиран вид; или
 - (ii) в случай на течно средство, което обикновено не се консумира.

Член 22

Етикетиране на определени вещества, причиняващи алергии или непоносимост

1. Съставките, изброени в приложение II, или всякакви други вещества, произхождащи от съставка, изброена в посоченото приложение, съобразно изключенията, предвидени в същото приложение, се обозначават на етикета с точно посочване на наименованието на съставката.

Това обозначаване не се изисква в случаите, когато:
 - (а) в наименованието на храните ясно се споменава въпросната съставка; или
 - (б) съставката, изброена в приложение II, от която произхождат веществата, е вече включена в списъка на съставките.
2. Списъкът в приложение II се преразглежда систематично и при необходимост се актуализира от Комисията въз основа на последните научни и технически познания.

Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 4.
3. При необходимост могат да бъдат издадени технически насоки за тълкуването на списъка в приложение II в съответствие с процедурата, посочена в член 49, параграф 2.

Член 23

Посочване на количеството на съставките

1. Посочването на количество на съставка или категория съставки, използвани в приготвянето или производството на храни, се изисква, когато:
 - (а) съответната съставка или категория съставки се появяват в наименованието на храната или обикновено се свързват от потребителя с това наименование; или

- (б) въпросната съставка или категория съставки са подчертани на етикета с думи, изображения или графики; или
 - (в) въпросната съставка или категория съставки са съществени до степен, която характеризира храната и я отличава от продукти, с които може да бъде обърквана поради своето наименование или външен вид.
2. Комисията може да изменя параграф 1 чрез добавяне на други случаи. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
 3. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително специфични случаи, при които не се изисква посочване на количествата по отношение на някои съставки, са посочени в приложение VII.

Член 24

Нетно количество

1. Нетното количество на храните се изразява чрез използване на литри, сантиметри, милилитри, килограми или грамове по целесъобразност:
 - (а) в единици за течности по отношение на течностите;
 - (б) в единици за маса по отношение на останалите продукти.
2. Изразяването на нетното количество по отношение на определени, точно посочени храни по начин, различен от описания в параграф 1, може да бъде определяно от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
3. Техническите правила за прилагането на параграф 1, включително специфични случаи, при които не се изисква посочване на нетното количество, са посочени в приложение VIII.

Член 25

Срок на минимална трайност и срок на годност

1. За храните, които от микробиологична гледна точка са бързо развалящи се и по тази причина след кратък период могат да представляват непосредствена опасност за човешкото здраве, срокът на минимална трайност се заменя със срок на годност.
2. Подходящият срок се изразява в съответствие с приложение IX.
3. Начинът за посочване на срока на минимална трайност по точка 1, буква в) от приложение IX може да бъде определен в съответствие с процедурата, посочена в член 49, параграф 2.

Член 26
Инструкции за употреба

1. Инструкциите за употреба на храната се посочват по начин, който позволява подходящата ѝ употреба.
2. Комисията може да определи правила по отношение на начина, по който се посочват тези инструкции за определени храни. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 27
Алкохолно съдържание

1. Правилата относно посочването на обемното алкохолно съдържание за продуктите, класифицирани по позиции 22.04 и 22.05 от Общата митническа тарифа, се определят от специалните общностни разпоредби, приложими към такива продукти.
2. Действителното обемно алкохолно съдържание на напитки, съдържащи алкохол над 1,2 обемни процента, различни от напитките, посочени в параграф 1, се посочва в съответствие с приложение X.

РАЗДЕЛ 3

ОБЯВЯВАНЕ НА ХРАНИТЕЛНИТЕ СТОЙНОСТИ

Член 28
Връзка с друго законодателство

1. Разпоредбите на настоящия раздел не се прилагат към храни, включени в приложното поле на следните актове:
 - (а) Директива 2002/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 10 юни 2002 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки по отношение на добавките към храни²⁷;
 - (б) Директива 80/777/ЕИО от 15 юли 1980 г. за сближаване на законодателството на държавите-членки относно експлоатацията и продажбата на натурални минерални води²⁸.

²⁷ ОВ L 183, 12.7.2002 г., стр. 51.

²⁸ ОВ L 229, 30.8.1980 г., стр. 1.

2. Директива 89/398/ЕИО на Съвета от 3 май 1989 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно храни, предназначени за специфична хранителна употреба²⁹, и специалните директиви, посочени в член 4, параграф 1 от посочената директива.

Член 29
Съдържание

1. Обявяването на хранителните стойности включва следните данни (по-нататък наричано „задължително обявяване на хранителните стойности“):

- (а) енергийна стойност;
- (б) количествата мазнини, наситени мастни киселини, въглеhidрати с особено внимание към съдържанието на захари и сол.

Този параграф не се прилага за вино, както е определено в Регламент (ЕО) №1493/1999, бира, а и спиртни напитки, както е определено в член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № [...] от [...] на Европейския парламент и на Съвета относно дефинирането, описанието, представянето, етикетирването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) №1576/89. Комисията ще изготви доклад [*пет години след влизането в сила на настоящия Регламент*] относно прилагането на настоящия параграф относно тези продукти и може да придружи този доклад със специфични мерки, определящи правилата за задължителното обявяване на хранителните стойности на тези продукти. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

2. Обявяването на хранителните стойности може да включва и количествата на едно или повече от следните вещества:

- (а) транс-мазнини;
- (б) мононенаситени мастни киселини;
- (в) полиненаситени мастни киселини;
- (г) полиоли;
- (д) скорбяла;
- (е) фибри;
- (ж) протеини;
- (з) минерали или витамини, изброени в точка 1, част А, приложение XI, а и налични в значителни количества, както е определено в точка 2, част А, приложение XI.

²⁹ ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 27.

3. Декларирането на количествата на вещества, които принадлежат към или са съставни за една от категориите от хранителни елементи, посочени в параграф 2, се изисква тогава, когато е налице хранителна и/или здравна претенция.
4. Списъкът в параграфи 1 и 2 може да се изменя от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 30 *Изчисляване*

1. Енергийната стойност се изчислява чрез използване на факторите на превръщане в приложение XII.
2. Факторите на превръщане за витамини и минерали, посочени в точка 1 на част А от приложение XI, с оглед по-точно изчисляване на тяхното съдържание в храните, могат да бъдат определени от Комисията и включени в приложение XII. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
3. Количеството енергийна стойност и хранителни съставки, посочени в член 29, параграфи 1 и 2, са съдържащите се в храната във вида, в който се продава.

По целесъобразност информацията може да се отнася до храната след приготвяне, при условие че е предоставена достатъчно подробна информация и информацията се отнася до храната във вида, в който е приготвена за консумация.

4. Според конкретния случай обявените стойности трябва да бъдат средни стойности, основани на:
 - (а) анализ на производителя за храните; или
 - (б) изчисление на известните или средни стойности на използваните съставки; или
 - (в) изчисление според общоустановени или общоприети данни.

Правилата за прилагане на обявяването на енергийната стойност и хранителните съставки по отношение на точността на обявените стойности, като разликите между обявените стойности и стойностите, установени по време на официални проверки, се разрешават в съответствие с процедурата, посочена в член 49, параграф 2.

Член 31
Начини на изразяване

1. Енергийната стойност и хранителните съставки или техните компоненти, посочени в член 29, параграфи 1 и 2, се изразяват, като се използват мерните единици, изброени в част А на приложение XIII.
2. Енергийните стойности и хранителните съставки, посочени в параграф 1, се изразяват на 100 g или за 100 ml или съобразно член 32, параграфи 2 и 3 за порция.
3. Задължителното обявяване на хранителните стойности се изразява по целесъобразност в проценти по отношение на приема, определен в част Б на приложение XI в съотношение за 100 g или за 100 ml или за порция. Когато е предвидено, обявяването на витамините и минералите също се изразява като процентно съотношение спрямо приема, посочен в точка 1 от част А на приложение XI.
4. Обявяването на полиоли и/или скорбяла и обявяването на вида мастни киселини, различно от задължителното обявяване на наситени мастни киселини, посочени в член 29, параграф 1, буква б), се представя в съответствие с приложение XIII, част Б.

Член 32
Изразяване в порции

1. В допълнение към обявяването на хранителните стойности за 100 g или за 100 ml съгласно член 31, параграф 2, информацията може да бъде изразена и в порции, количествено изразени на етикета, при условие че е посочен броят на порциите, съдържащи се в опаковката.
2. Обявяването на хранителните стойности може да бъде изразено и само в порции, като храната е предварително опакована като единична порция.
3. Изразяването само в порции за храни, представяни в опаковки, съдържащи няколко порции от храната, които не са били предварително опаковани като единични порции, се определя от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 33
Допълнителни начини на изразяване

1. В допълнение към начините на изразяване по член 31, параграфи 2 и 3, обявяването на хранителните стойности може да бъде извършено и по други начини, при условие че са спазени следните съществени изисквания:

- (а) начинът на изразяване е насочен към улесняване на разбирането от потребителя на приноса или значението на храната към енергийното или хранително съдържание на хранителния режим; и
 - (б) изразяването се основава на хармонизиран референтен прием или при липса на такъв — на общоприети научни съвети относно приема на енергийни стойности или хранителни съставки; и
 - (в) подкрепя се от доказателство за разбирането и използването на представянето на информацията от средностатистическия потребител.
2. Допълнителните форми на изразяване, посочени в параграф 1, се набелязват в националната схема по член 44.

Член 34 *Представяне*

1. Данните, посочени в член 31, параграф 2, свързани със задължителното обявяване на хранителните стойности, се включват в главното зрително поле. По целесъобразност те се представят заедно в ясен формат и в следния ред: енергийна стойност, количествата мазнини, наситени мастни киселини, въглехидрати с особено внимание към съдържанието на захари и сол.
2. Обявяването на хранителните стойности във връзка с хранителните съставки, посочени в член 29, параграф 2, се поставят заедно на едно място и по целесъобразност в реда на представяне, предвиден в част В на приложение XIII.

Когато обявяването на хранителните стойности не фигурира в главното зрително поле, то се представя в таблична форма с подравнени цифри, ако пространството го позволява. Когато пространството не позволява такова подравняване, обявяването се представя в линеен вид.
3. Ако задължителното обявяване на хранителните стойности е представено заедно с обявяването на хранителните съставки, посочени в член 29, параграф 2, редът на представяне на енергийната стойност и хранителните съставки, включени в обявяването, е редът, предвиден в част В от приложение XIII.
4. В случай че енергийната стойност или хранителната(ите) съставка(и) в даден продукт са незначителни, обявяването на хранителните стойности за тези елементи може да бъде заменено с израз от типа „Съдържа незначителни количества“ в близост до обявяването на хранителните стойности.
5. Графичните форми или символи за представяне на обявяването на хранителните стойности може да бъде използвано съгласно национална схема по член 44, при условие че са изпълнени следните съществени изисквания:
 - (а) тези форми на представяне не са заблуждаващи за потребителя; и
 - (б) необходимо е да е налице доказателство за възприемането на подобни форми от средностатистическия потребител.

6. Правилата, отнасящи се до други аспекти от представянето на обявяването на хранителните стойности, различни от посочените в параграф 5, могат да се определят от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

ГЛАВА V

ДОБРОВОЛНА ИНФОРМАЦИЯ ЗА ХРАНИТЕ

Член 35

Приложими изисквания

1. В случаите когато храните, попадащи в обхвата на настоящия регламент, се предоставят на доброволен принцип, тази информация трябва да е в съответствие със съответните специфични изисквания, определени в настоящия регламент.
2. Без да се засяга етикетирането в съответствие със специфичното законодателство на Общността, параграфи 3 и 4 се прилагат, когато страната на произход или мястото на произход на дадена храна е доброволно обозначено, за да информира потребителите, че дадена храна е с произход или идва от Европейската общност или дадена страна или място.
3. Когато страната на произход или мястото на произход на дадена храна не е същото като това на основната(ите) съставка(и), страната на произход или мястото на произход на тези съставки се обозначава.
4. По отношение на месо, различно от говеждо или телешко, посочването на страната на произхода или мястото на произхода може да бъде единно място на произход, единствено когато животните са били родени, отгледани и заклани в същата страна или на същото място. В останалите случаи се посочва информация за всяко от различните места на раждане, отглеждане и клане.
5. Правилата за прилагане на параграф 3 могат да се установяват от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
6. Правилата за прилагане, отнасящи се до условията и критериите за употреба на данни, които са предоставени доброволно могат да се установяват от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 36
Представяне

Доброволната информация не може да бъде представяна за сметка на разполагаемото пространство за задължителна информация.

ГЛАВА VI

НАЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 37
Принцип

Държавите-членки могат да приемат разпоредби в областта на информирането на потребителите за храните единствено, когато това е предвидено в настоящия регламент.

Член 38
Национални разпоредби относно задължителните данни

1. В добавка към задължителните данни, посочени в член 9, параграф 1 и в член 10, държавите-членки могат, в съответствие с процедурата, определена в член 42, да изискат допълнителни задължителни данни за специфични видове или категории храни, на базата на:
 - (а) опазване на общественото здраве;
 - (б) защита на потребителите;
 - (в) предотвратяване на измама;
 - (г) защита на правата върху индустриалната и търговска собственост, указание за произход, регистрирано наименование за произход и предотвратяване на нелоялна конкуренция.
2. Посредством параграф 1, държавите-членки могат да въведат мерки относно задължителното обозначаване на страната на произход или мястото на произход на храните, само когато има доказана връзка между някои качества на храната и нейният произход. Когато такива мерки се нотифицират на Комисията, държавите-членки предоставят доказателства, че мнозинството потребители придават голямо значение на предоставянето на тази информация.

Член 39
Мляко и млечни продукти

Държавите-членки могат да приемат мерки в отклонение от член 9, параграф 1 и член 10, параграф 2 по отношение на мляко и млечни продукти, представени в стъклени бутилки, предназначени за повторна употреба.

Държавите-членки съобщават на Комисията незабавно текста на тези мерки.

Член 40
Алкохолни напитки

Държавите-членки могат, докато се приемат разпоредбите на Общността, посочени в член 20, буква д), да поддържат националните правила, що се отнася до изброяването на съставките в случаите, когато напитките съдържат повече от 1,2 обемни процента алкохол.

Член 41
Национални мерки относно храни, които не са предварително опаковани

1. В случай на храни, предлагани за продажба на краен потребител или заведение за обществено хранене без предварително опаковане или когато храните са опаковани в търговски помещения при поискване от потребителя или предварително опаковани за директна продажба, държавите-членки могат да приемат детайлните правила относно начинът по който данните, изброени в членове 9 и 10, се представят.
2. Държавите-членки могат да решат да не изискват предоставянето на някои от данните, посочени в параграф 1, различни от посочените в член 9, параграф 1, буква в), при условие че потребителят или заведението за обществено хранене получават достатъчно информация.
3. Държавите-членки незабавно съобщават на Комисията текста на мерките, посочени в параграфи 1 и 2.

Член 42
Процедура по нотифициране

1. При позоваване на настоящия член държавите-членки, които смятат за необходимо да приемат ново законодателство в областта на информацията за храните, нотифицират Комисията и останалите държави-членки за предвидените мерки и представят основанията, които ги мотивират.
2. Комисията се консултира с Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните, създаден по член 58, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 178/2002, ако смята, че подобна консултация е полезна, или ако държавата-членка е поискала това.

3. Съответната държава-членка може да предприеме предвидените мерки не по-рано от три месеца след уведомяването по параграф 1, при условие че становището на Комисията не е отрицателно.
4. В случай на отрицателно становище Комисията образува производство по член 49, параграф 2 преди изтичането на тримесечния срок с оглед определяне на това дали предвидените мерки могат да бъдат приложени. Комисията може да поиска определени изменения към предвидените мерки. Засегнатите държави-членки могат да вземат предвиджаните мерки едва след като Комисията е приела окончателното си решение.
5. Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти³⁰ не се прилага по отношение на мерките, които попадат в обхвата на процедурата по нотифициране, определена в параграфи от 1 до 4.

Член 43
Подробни правила

Комисията може да приема подробни правила за прилагането на настоящата глава. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в Член 49, параграф 2.

ГЛАВА VII

РАЗРАБОТВАНЕ НА НАЦИОНАЛНИ СХЕМИ

Член 44
Национални схеми

1. Държавите-членки приемат, отправят препоръки или подкрепят по друг начин национални схеми, състоящи се от незадължителни правила, като препоръки, ръководства, стандарти или други незадължителни правила (по-нататък наричани „национални схеми“), насочени към осигуряване на прилагането на следните разпоредби, и в съответствие с определените в тях съществени изисквания:
 - (а) член 33, параграф 2 във връзка с допълнителни начини на изразяване на обявяването на хранителните стойности;
 - (б) член 34, параграф 5 във връзка с представянето на обявяването на хранителните стойности.

³⁰ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

2. Прилагането на други разпоредби от националните схеми на общностното законодателство в областта на информацията за храните освен изброените в параграф 1, както и приложимите съществени изисквания, могат да бъдат установявани от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.
3. Националните схеми се разработват от държавите-членки по тяхна инициатива или по искане на заинтересовани страни в съответствие с общите принципи и изисквания, определени в глава II и III от настоящия регламент, и:
 - (а) в резултат на задълбочено потребителско изследване; и
 - (б) вследствие обширна консултация с широк кръг заинтересовани страни за набелязване на най-добри практики;
4. Националните схеми включват подходящи механизми, които да позволяват на потребителите да идентифицират храни, които са етикетирани в съответствие с националните схеми, да се наблюдава нивото на съответствие със схемите и да се направи оценка на въздействието им.
5. Държавите-членки предоставят на Комисията подробностите относно националните схеми, посочени в параграф 1, включително идентификатор за храните, които са етикетирани в съответствие с дадена национална схема. Комисията предоставя на обществеността подробности за националните схеми, по-специално чрез специално посветена на тях страница в Интернет.
6. На равнище на Общността, Комисията ще стимулира и организира обмена на информация между държави-членки, както и между държавите-членки и себе си, относно въпросите, свързани с разработването на национални схеми. Комисията в лицето на консултативната група по хранителната верига и здравето на животните и растенията, създадена с Решение 2004/613/ЕО на Комисията от 6 август 2004 г. за създаването на консултативна група по хранителната верига и здравето на животните и растенията, насърчава заинтересованите страни към³¹.
7. След консултация с държавите-членки Комисията може да приеме насоки относно прилагането на настоящия член.

Член 45

Предположение за съответствие

1. За всяка информацията за храните, предоставена в съответствие с национална схема, се установява предположение, че тя е в съответствие със съществените изисквания, посочени в член 44, параграфи 1 и 2.

³¹ ОВ L 275, 25.8.2004 г., стр. 17.

2. Прилагането на националните схеми не бива да създава спънки пред свободното движение на продукти.

Член 46

Мерки на Общността

1. Ако Комисията счита, че националната схема не е в съответствие с разпоредбите на настоящия регламент, може да приеме решение, след като е информирала Комитета, посочен в член 49, параграф 1, с искане държавата-членка да отмени или измени тази национална схема.
2. Комисията може да приеме мерки за прилагане, свързани с разпоредбите, посочени в член 44, параграфи 1 и 2. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 47

Правила за прилагане

Комисията може да приема подробни правила за прилагането на настоящата глава. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 2.

ГЛАВА VIII

РАЗПОРЕДБИ ЗА ПРИЛАГАНЕ, ИЗМЕНЕНИЕ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 48

Технически адаптации

Като предмет на разпоредбите, отнасящи се до измененията към приложения II и III, посочени в член 10, параграф 2 и член 22, параграф 2, приложенията могат да бъдат изменени от Комисията. Мерките, предназначени за изменение на несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълване, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 49, параграф 3.

Член 49

Комитет

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Срокът по член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1 до 4, и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1, 2, 4 и 6, и член 7 от Решение 1999/468/ЕО при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Член 50

Изменение към Регламент (ЕО) № 1924/2006

В член 7 от Регламент (ЕО) № 1924/2006 първият и вторият параграф се заменят със следното:

„Задължението и начините за предоставяне на информация в съответствие с [глава IV, раздел 3 от Регламент (ЕО) №. ...на Европейския парламент и на Съвета]* се прилагат *mutatis mutandis* със съответните изменения при наличие на хранителна и/или здравна претенция, с изключение на общата реклама.

Освен това и според случая количеството(та) от веществото(та), за което(които) се отнася дадена хранителна или здравна претенция, която не присъства в хранителната информация върху етикета, се съобщава(т) на същото зрително поле, както информацията за хранителната стойност, и се изразява(т) в съответствие с членове 30 до 32 от [Регламент (ЕО) № ...].

* ОВ L ...,дд/мм/гггг, стр. ...“.

Член 51

Изменение към Регламент (ЕО) № 1925/2006

1. В член 6 от Регламент (ЕО) 1925/2006 параграф 6 се заменя със следното:

„6. Влагането на витамин или минерал в храна трябва да доведе до наличието на този витамин или минерал в храната поне до значителното количество, определено в съответствие с [точка 2 от част А на приложение XI от Регламент (ЕО) № ...]*. Минималните количества, включително количествата, които по изключение могат да бъдат по-малки от посочените по-горе значителни количества за конкретни храни или категории храни, се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 14, параграф 2.

* ОВ L ...,дд/мм/гггг, стр. ...“.

2. В член 7 от Регламент (ЕО) 1925/2006 параграф 3 се заменя със следното:

- „3. Задължително е върху продуктите, в които са били вложени витамини и минерали и които са предмет на настоящия регламент, да бъде отбелязана хранителната стойност. Информацията, която трябва да се предостави, включва данните, посочени в член 29, параграф 1 от [Регламент (ЕО) № ...], както и общите количества от вложените витамини и минерали, които се съдържат в храната“.

Член 52

Отмяна

1. Директиви 2000/13/ЕО, 87/250/ЕО, 94/54/ЕО, 1999/10/ЕО, 2002/67/ЕО, 2004/77/ЕО и Регламент (ЕО) № 608/2004 се отменят, считано от датата на влизане в сила на настоящия регламент.
2. Директива 90/496/ЕИО се отменя, считано от [5 години след влизане в сила].
3. Препратките към отменените директиви се променят на препратки към настоящия регламент.

Член 53

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден от публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 14, параграф 1 се прилага от [първо число на месеца, следващ изтичането на 3 години от влизането му в сила].

Членове 29 до 34 се прилагат от [първо число на месеца, следващ изтичането на 3 години от влизането му в сила] с изключение на случаите на предприятия, които към датата на влизане в сила имат по-малко от 10 служители и чийто годишен оборот и/или годишен счетоводен баланс не превишава 2 милиона EUR, като тези членове се прилагат от [първо число на месеца, следващ изтичането на 5 години от влизането му в сила].

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Брюксел,

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПЕЦИФИЧНИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ посочени в член 2, параграф 4

1. „обявяване на хранителните стойности“ или „етикетиране за хранителни стойности“ означава информация, състояща се от:
 - а) енергийна стойност; или
 - б) енергийна стойност или една или повече от следните хранителни съставки:
 - мазнини,
 - въглехидрати,
 - фибри,
 - белтъчини,
 - сол,
 - витамини и минерали, изброени в приложение XI, част А, точка 1 и налични в значителни количества, определени в приложение XI, част А, точка 2.
2. „мазнини“ означава общото количество липиди, включително фосфолипидите;
3. „наситени мастни киселини“ означава мастни киселини без двойна връзка;
4. „транс-мазнини“ означава мастни киселини, от които най-малко една несвързана, (по-точно прекъсната от поне една метиленова група), двойна връзка въглерод-въглерод в транс-конфигурацията;
5. „мононенаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с една цис-двойна връзка;
6. „полиненаситени мастни киселини“ означава мастни киселини с цис, цис-двойни връзки, разделени от метиленова група;
7. „въглехидрати“ означава всеки въглехидрат, който се метаболизира от човека, включително полиоли;
8. „захари“ означава всички монозахариди и дизахариди, които се намират в храната, с изключение на полиоли;
9. „полиоли“ означава алкохоли, съдържащи повече от две хидроксилни групи;
10. „белтъчини“ означава белтъчно съдържание, изчислено с помощта на формулата: белтъчини = общ азот по Kjeldahl \times 6,25;

11. „сол“ означава съдържанието на сол, изчислено по следната формула: сол = натрий \times 2,5;
12. „средна стойност“ означава стойността, която най-добре представлява количеството хранително вещество, съдържащо се в дадена храна, и отразява сезонните колебания, начини на консумация и други фактори, които могат да предизвикат колебания в действителната стойност;
13. „основно зрително поле“ означава зрителното поле, което е най-вероятно да бъде показано или видимо при нормални или обичайни условия на продажба или употреба.

ПРИЛОЖЕНИЕ П

СЪСТАВКИ, ПРИЧИНЯВАЩИ АЛЕРГИИ ИЛИ НЕПОНОСИМОСТ

1. Житните растения, съдържащи глютен (по-точно пшеница, ръж, ечемик, овес, шпелта, трици или техни хибридни сортове) и продукти от тях, с изключение на:
 - а) глюкозен сироп на пшенична основа, включително декстроза³²;
 - б) б) малтодекстрини на пшенична основа¹;
 - в) в) глюкозен сироп на ечемична основа;
 - г) г) житни растения за производство на дестилати или етилов алкохол от селскостопански произход за спиртни и други напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол.
2. Ракообразни и продукти от тях.
3. Яйца и продукти от тях.
4. Риба и продукти от нея, с изключение на:
 - а) рибен желатин, използван като носител на витамини или каротиноидни препарати;
 - б) рибен желатин или рибен клей, използван като подобряващ агент в бира и вино.
5. Фъстъци и продукти от тях.
6. Соя и соеви продукти, с изключение на:
 - а) напълно рафинирани соево масло и мазнина¹;
 - б) натурални смесени токофероли (E306), натурален D-алфа токоферол, натурален D-алфа токоферол ацетат, натурален D-алфа токоферол сукцинат от соеви източници;
 - в) растителни масла, получени от фитостероли и фитостеролови естери от соеви източници;
 - г) растителен станолов естер, произведен от стероли на растителни масла от соеви източници.

³² Както и продуктите от тях, дотолкова доколкото процесът, който те са претърпели, няма вероятност да увеличи нивото на алергенност, определено от Органа за съответния продукт, от който те произхождат.

7. Мляко и продукти от него (включително лактоза), с изключение на:
 - а) суроватка, използвана за производство на дестилати или етилов алкохол от селскостопански произход за спиртни и други напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол;
 - б) лактиол.
8. Ядки, по-точно бадеми (*Amygdalus communis L.*), лешници (*Corylus avellana*), орехи (*Juglans regia*), кашу (*Anacardium occidentale*), пеканови ядки (*Carya illinoensis (Wangenh.) K. Koch*), бразилски орехи (*Bertholletia excelsa*), шамфъстък (*Pistacia vera*), орехи макадамия и орехи Куинсленд (*Macadamia ternifolia*) и продукти от тях, с изключение на:
 - а) ядки, използвани за производство на дестилати или етилов алкохол от селскостопански произход за спиртни и други напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол.
9. Целина и продукти от нея.
10. Синап и продукти от него.
11. Сусамово семе и продукти от него.
12. Серен диоксид и сулфити с концентрация над 10 mg/kg или 10 mg/litre, изразени като SO₂.
13. Лупина и продукти от нея.
14. Мекотели и продукти от тях.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ХРАНИ, ЗА КОИТО ЕТИКЕТИРАНЕТО ТРЯБВА ДА СЪДЪРЖА ДОПЪЛНИТЕЛНИ ДАННИ

Вид или категория храна	Данни
1. ХРАНИ, ОПАКОВАНИ В ОПРЕДЕЛЕНИ ГАЗОВЕ	
1.1 Храните, чиято трайност е била удължена посредством опаковъчни газове, разрешени съгласно Директива 89/107/ЕИО на Съвета ³³	„Опаковани в защитна атмосфера“
2. ХРАНИ, СЪДЪРЖАЩИ ПОДСЛАДИТЕЛИ	
2.1 Храните, съдържащи подсладител или подсладител, разрешени съгласно Директива 89/107/ЕИО	„с подсладител/и“, като това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.2 Храните, съдържащи както добавена захар или захари, така и подсладител или подсладител, разрешени съгласно Директива 89/107/ЕИО	„със захар/и и подсладител/и“, като това обозначение съпровожда наименованието на храната.
2.3 Храните, съдържащи аспартам, разрешени съгласно Директива 89/107/ЕИО	„съдържа източник на фенилаланин“
2.4 Храните, съдържащи над 10 % добавени полиоли, разрешени съгласно Директива 89/107/ЕИО	„прекомерната консумация може да предизвика слабителен ефект“
3. ХРАНИ, СЪДЪРЖАЩИ ГЛИЦИРИЗИНОВА КИСЕЛИНА ИЛИ НЕЙНАТА АМОНИЕВА СОЛ	
3.1 Захарни изделия или безалкохолни напитки, които съдържат глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на веществото/ата като такова/такива или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 100 mg/kg или 10 mg/l, или по-висока.	Думите „съдържа сладък корен (сладник/лакрица/ликорис)“ се добавя непосредствено след списъка на съставките, освен ако терминът „сладък корен“ не е вече включен в списъка на съставките или в наименованието, под което се продава храната. При липса на списък на съставките посоченото по-горе обозначение трябва да съпровожда наименованието, под което се продава храната.

³³ ОВ L 40, 11.2.1989 г., стр. 27.

<p>3.2 Захарни изделия, които съдържат глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на веществото/ата като такова/такива или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 4 g/kg или по-висока.</p>	<p>Непосредствено след списъка на съставките се добавя следното обозначение: „съдържа сладък корен (сладник/лакрица/ликорис) — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото по-горе обозначение трябва да съпровожда наименованието, под което се продава храната.</p>
<p>3.3 Безалкохолни напитки, които съдържат глициризинова киселина или нейната амониева сол поради добавянето на веществото/ата като такова/такива или на растението сладък корен (<i>Glycyrrhiza glabra</i>) в концентрация 50 mg/l или по-висока, или — при напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол — в концентрация 300 mg/l или по-висока³⁴.</p>	<p>Непосредствено след списъка на съставките се добавя следното обозначение: „съдържа сладък корен (сладник/лакрица/ликорис) — лицата, страдащи от хипертония следва да избягват прекомерната консумация“. При липса на списък на съставките посоченото по-горе обозначение трябва да съпровожда наименованието, под което се продава храната.</p>
<p>4. БЕЗАЛКОХОЛНИ НАПИТКИ С ВИСОКО СЪДЪРЖАНИЕ НА КОФЕИН</p>	
<p>4.1 Напитки, с изключение на тези на основата на кафе, чай или екстракти от кафе или чай, когато наименованието на храната включва термина „кафе“ или „чай“, които:</p> <ul style="list-style-type: none"> – са предназначени за консумация без модификация и съдържат кофеин независимо от източника му, в количество, по-голямо от 150 mg/l, или – са концентрирани или сушени, като след възстановяване съдържат кофеин, независимо от източника му, в количество, по-голямо от 150 mg/l 	<p>„високо съдържание на кофеин“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на напитката, следвано от посочване в скоби и в съответствие с член 14, параграф 5 от настоящия регламент на съдържанието на кофеин, изразено в mg/100 ml.</p>

³⁴

Нивото се отнася до продукти, предлагани за директна консумация или за продукти, възстановени до готовия им за консумация вид съгласно инструкциите на производителя.

5. ХРАНИ С ДОБАВЕНИ ФИТОСТЕРОЛИ, ФИТОСТЕРОЛОВИ ЕСТЕРИ, ФИТОСТАНОЛИ ИЛИ ФИТОСТАНОЛОВИ ЕСТЕРИ

<p>5.1 Храни или хранителни съставки с добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери</p>	<ol style="list-style-type: none">(1) „с добавени растителни стероли“ или „с добавени растителни станоли“ в същото зрително поле, в което се съдържа наименованието на храната;(2) количеството добавени фитостероли, фитостеролови естери, фитостаноли или фитостанолови естери в съдържанието (изразено в % или като g свободни растителни стероли/свободни станоли на 100 g или 100 ml продукт) се обозначават в списъка на съставките;(3) обозначението, че даден продукт е предназначен изключително за хора, които се стремят към понижаване на нивото на холестерол в кръвта;(4) обозначение, че лицата, приемащи медикаменти за понижаване на нивото на холестерол, следва да консумират продукта само под лекарско наблюдение;(5) ясно различимо обозначение, че продуктът може да не е подходящ за храна на бременни или кърмещи жени и деца под пет години;(6) препоръка, че продуктът следва да се използва като част от балансиран и разнообразен хранителен режим, включващ редовна консумация на плодове и зеленчуци с оглед поддържане равнището на каротеноиди;(7) в същото зрително поле като обозначението, изискано съгласно точка 3 по-горе, обозначение, че консумацията на повече от 3 g/дневно добавени растителни стероли/растителни станоли следва да се избягва;(8) определяне на порция от съответната храна или хранителна съставка (за предпочитане в g или ml) с количеството растителни стероли/растителни станоли, съдържащи се във всяка порция.
---	---

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ХРАНИ, ОСВОБОДЕНИ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ЗА ЗАДЪЛЖИТЕЛНО ОБЯВЯВАНЕ НА ХРАНИТЕЛНИТЕ СТОЙНОСТИ

- непреработени продукти, които са съставени от единична съставка или категория съставки;
- преработени продукти, чиято единствена преработка се състои в опушване или зреене и които са съставени от единична съставка или категория съставки;
- води, предназначени за консумация от човека, включително води, при които единствените добавени съставки са въглероден диоксид и/или ароматизанти;
- ароматни растения, подправки или смеси от тях;
- сол и заместители на солта;
- продукти, включени в обхвата на Директива 1999/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно екстрактите от кафе и екстрактите от цикория³⁵, мляно кафе или кафе на зърна, или мляно безкофеиново кафе или безкофеиново кафе на зърна;
- билкови отвари, чай, безкофеинов чай, инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, безкофеинов инстантен или разтворим чай или екстракт от чай, които не съдържат добавени съставки;
- ферментирал оцет и заместители на оцет, включително оцет, чиито единствени добавени съставки са ароматизанти;
- ароматизанти;
- хранителни добавки;
- спомагателни вещества;
- хранителни ензими;
- желатин;
- сгъстяващи вещества за мармалади;
- мая;
- храни в опаковки или кутии, чиято най-широка повърхност е с площ под 25 cm²;

³⁵ ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 26.

- храни, продавани от частни лица при дейности, извършвани по конкретен повод, а не като част от предприятие, което предполага определена последователност в дейностите и определена степен на организация;
- храни, доставяни директно от производителя в малки количества от продукта на крайния потребител или местен търговец на дребно чрез пряка доставка на краен потребител;
- храни във вътрешна опаковка, които не са предназначени за продажба без външната опаковка (информацията за хранителната стойност се предоставя на външната опаковка, освен ако храната не принадлежи към категорията храни, които са освободени съгласно настоящото приложение).

ПРИЛОЖЕНИЕ V

НАИМЕНОВАНИЕ НА ХРАНИТЕ И СПЕЦИФИЧНИ СЪПРОВОЖДАЩИ ДАННИ

ЧАСТ А — НАИМЕНОВАНИЕ НА ХРАНИТЕ

1. Допуска се използването в държавата-членка, в която се осъществява търговията, на наименованието, под което продуктът е законно произведен и търгуван в държавата-членка на производство.

Въпреки това, когато прилагането на останалите разпоредби на настоящия регламент, по-специално разпоредбите, определени в член 9, не би позволило на потребителите в държавата-членка, в която се осъществява търговията, да узнаят действителното естество на храната и да я отличат от храните, с които биха могли да я объркат, наименованието на храната се съпровожда от друга описателна информация, която се поставя в близост до наименованието на храната.

2. В изключителни случаи наименованието на храната в държавата-членка на производството не може да се използва в държавата-членка, в която се осъществява търговията, когато храната, която се обозначава с това наименование, е толкова различна по отношение на състава или производството ѝ, в сравнение с храната, която е позната под това наименование, че разпоредбите на точка 1 са недостатъчни, за да гарантират коректно информиране на потребителя в държавата-членка, в която се осъществява търговията.
3. Нито една запазена марка, търговско наименование или популярно наименование не може да замества наименованието на храната.

ЧАСТ Б — ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ДАННИ, СЪПРОВОЖДАЩИ НАИМЕНОВАНИЕТО НА ХРАНАТА

1. Наименованието на храната включва или се съпровожда от данни относно физическото състояние на храната или специфичната обработка, на която е била подложена (например на прах, замразена-сушена, дълбоко замразена, бързо замразена, концентрирана, опушена) във всички случаи, когато пропускането на тази информация може да доведе до заблуждаване на купувача.
2. Храните, обработени с йонизиращо лъчение, съдържат едно от следните означения:

„облъчено“ или „обработено с йонизиращи лъчения“.

ЧАСТ В — СПЕЦИФИЧНИ ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО ОБОЗНАЧЕНИЕТО „МЛЯНО МЕСО“

1. Критерии за състава, проверявани въз основа на средни дневни стойности:

	Съдържание на мазнини	Съединителна тъкан: съотношение месо – белтъчини
— нетлъсто мляно месо	≤ 7 %	≤ 12
— говеждо мляно месо	≤ 20 %	≤ 15
— мляно месо, съдържащо свинско месо	≤ 30 %	≤ 18
— мляно месо от други видове	≤ 25 %	≤ 15

2. Чрез дерогация от изискванията, установени в раздел V, глава IV от приложение III към Регламент (ЕО) № 853/2004, на етикета се изписват следните думи:

- „процент мазнини под...“,
- „съединителна тъкан: съотношение месо – белтъчини под ...“.

3. Държавите-членки могат да разрешават пускането на техните национални пазари на мляно месо, което не отговаря на критериите, определени в точка 1 от настоящата част, под национална марка, която не може да бъде обърквана с марките, предвидени в член 5, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 853/2004.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ПОСОЧВАНЕ И ОБОЗНАЧЕНИЕ НА СЪСТАВКИТЕ

ЧАСТ А – СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО ПОСОЧВАНЕТО НА СЪСТАВКИ В НИЗХОДЯЩ РЕД СПОРЕД ТЕГЛОТО

Категория съставки	Разпоредби относно посочването според теглото
1. Добавена вода и летливи продукти	Изброяват се по реда на теглото им в крайния продукт. Количеството вода, добавена като съставка в храната се изчислява, като от общото количество на крайния продукт се извади общото количество на останалите използвани съставки. Това количество не е необходимо да се отчита, ако не превишава 5 % от теглото на крайния продукт.
2. Съставки, използвани в концентриран или дехидратиран вид и възстановени в момента на приготвяне	Могат да бъдат изброени по реда на теглото им, измерено преди концентриране или дехидратиране.
3. Съставки, използвани в концентрирани или дехидратирани форми, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода	Могат да бъдат изброени по реда на съотношението във възстановения продукт, при условие че списъкът на съставките се съпровожда от израз като „съставки на възстановения продукт“ или „съставки на готовия продукт“.
4. Плодове, зеленчуци или гъби, от които нито един не преобладава съществено по отношение на теглото и които се използват в съотношения, които могат да варират, използвани в смеси като съставки на храна	Могат да бъдат обединявани в списък на съставки под обозначението „плодове“, „зеленчуци“ или „гъби“, следвано от изречението „в променливо съотношение“, непосредствено следвано от списък на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби. В такива случаи сместа се включва в списъка на съставките в съответствие с член 19, параграф 1 въз основа на общото тегло на съдържащите се плодове, зеленчуци или гъби.

Категория съставки	Разпоредби относно посочването според теглото
5. Смесии от подправки или ароматни растения, при които нито един от продуктите не преобладава значително в съотношение според теглото	Могат да бъдат изброени в друг ред, при условие че списъкът на съставките се придружава от израз, като „в променливо съотношение“.
6. Съставки, съставляващи по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат изброени в различен ред след останалите съставки.
7. Съставки, които са подобни или взаимозаменяеми, за които има вероятност да бъдат използвани в производството или приготвянето на храна, без да се променят нейният състав, естество или възприемана стойност и доколкото тези съставки съставляват по-малко от 2 % от крайния продукт	Могат да бъдат посочени в списъка на съставките чрез изречението „съдържа ... и/или ...“, когато най-малко една от не повече от две съставки се съдържа в крайния продукт. Тази разпоредба не се прилага по отношение на хранителни добавки или съставки, изброени в част В от настоящото приложение.

ЧАСТ Б – ОБОЗНАЧАВАНЕ НА НЯКОИ СЪСТАВКИ ЧРЕЗ НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ВМЕСТО С КОНКРЕТНО НАИМЕНОВАНИЕ

Посочването на наименованието на съставките, които принадлежат към една или повече категории храни, изброени по-долу и съдържащи се в състава на други храни, се изисква единствено чрез посочване на съответната категория.

Определяне на категория храни	Обозначение
1. Рафинирани масла, различни от маслиново масло	<p>„Масло“ наред с</p> <ul style="list-style-type: none"> – прилагателното „растително“ или „от животински произход“ според случая, или – посочване на специфичния му растителен или животински произход <p>Прилагателното „хидрогенирано“ трябва да придружава посочването на хидрогенирано масло, освен ако количеството наситени мастни киселини и транс-мазнини е включено в обявяването на хранителните стойности</p>

Определяне на категория храни	Обозначение
2. Рафинирани мазнини	<p>„Мазнини“ наред с</p> <ul style="list-style-type: none"> – прилагателното „растителни“ или „от животински произход“ според случая, или – посочване на специфичния им растителен или животински произход <p>Прилагателното „хидрогенирано“ трябва да придружава посочването на хидрогенирана мазнина, освен ако количеството наситени мастни киселини и транс-мазнини е включено в обявяването на хранителните стойности</p>
3. Смеси от брашна, получени от два или повече вида житни растения	„Брашна“, следвани от списък на житните растения, от които са получени, в низходящ ред според теглото
4. Нишесте и нишесте, модифицирано по физични начини или чрез ензими	„Нишесте“
5. Всички видове риба, когато рибата е включена в състава на друга храна и при условие, че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид риба	„Риба“
6. Всички видове сирене, когато сиренето или смес от сирена са включени в състава на друга храна и при условие, че наименованието и представянето на тази храна не се отнася до конкретен вид сирене	„Сирене“
7. Всички подправки, които не надвишават 2 % тегловното съдържание на храната	„Подправка/и“ или „смес от подправки“
8. Всички ароматни растения или части от ароматни растения, които не надвишават 2 % от тегловното съдържание на храната	„Ароматно/и растение/я“ или „смес от ароматни растения“

Определяне на категория храни	Обозначение
9. Всички видове заготовки за дъвки, използвани в производството основа за дъвки	„Основа за дъвки“
10. Всички видове натрошени печени продукти от житни растения	„Галета“
11. Всички видове захароза	„Захар“
12. Анхидридна декстроза или декстрозен монохидрат	„Декстроза“
13. Глюкозен сироп и анхидриден глюкозен сироп	„Глюкозен сироп“
14. Всички видове млечни белтъчини (казеини, казеинати и суроватъчни белтъчини) и смеси от тях	„Млечни белтъчини“
15. Кокосово масло, получено чрез пресоване, екстракция или рафиниране	„Кокосово масло“
16. Всички видове вино, съгласно определението в Регламент (ЕО) № 1493/1999	„Вино“

Определяне на категория храни	Обозначение												
<p>17. Скелетна мускулатура³⁶ от видовете бозайници и птици, признати за годни за консумация от човека, с естествено съдържащи се или прикрепени тъкани, като общото съдържание на мазнини и съединителна тъкан не превишава стойностите, посочени по-долу, и когато месото е включено в състава на друга храна. Продуктите, обхванати от определението „механично отделено месо“ са изключени от това определение.</p> <p>Максимално съдържание на мазнини и съединителна тъкан за съставките, означени с термина „... месо“</p> <table border="1" data-bbox="183 808 922 1339"> <thead> <tr> <th data-bbox="183 808 571 958"><i>Вид месо</i></th> <th data-bbox="571 808 751 958"><i>Мазнини (%)</i></th> <th data-bbox="751 808 922 958"><i>Съединителна тъкан³⁸ (%)</i></th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="183 969 571 1193">От бозайници (с изключение на зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници</td> <td data-bbox="571 969 751 1193">25</td> <td data-bbox="751 969 922 1193">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1216 571 1261">Свинско</td> <td data-bbox="571 1216 751 1261">30</td> <td data-bbox="751 1216 922 1261">25</td> </tr> <tr> <td data-bbox="183 1283 571 1328">Птиче и заешко</td> <td data-bbox="571 1283 751 1328">15</td> <td data-bbox="751 1283 922 1328">10</td> </tr> </tbody> </table>	<i>Вид месо</i>	<i>Мазнини (%)</i>	<i>Съединителна тъкан³⁸ (%)</i>	От бозайници (с изключение на зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници	25	25	Свинско	30	25	Птиче и заешко	15	10	<p>„... месо“ и името/имената³⁷ на животинския/те вид/ове, от които е добито.</p>
<i>Вид месо</i>	<i>Мазнини (%)</i>	<i>Съединителна тъкан³⁸ (%)</i>											
От бозайници (с изключение на зайци и свине) и смеси от различни видове с преобладаващо месо от бозайници	25	25											
Свинско	30	25											
Птиче и заешко	15	10											
<p>Ако тези максимални граници са надвишени, но всички други критерии за определението за „месо“ са удовлетворени, съдържанието на „... месо“ трябва да се коригира чрез съответно понижаване и в списъка на хранителните съставки трябва да се споменава освен терминът „... месо“ също и наличието на мазнини и/или съединителна тъкан.</p>													

³⁶ Диафрагмата и дъвкательните мускули са част от скелетните мускули, докато сърцето, езикът, мускулите на главата (различни от дъвкательните), мускулите на карпуса, тарзуса и опашката се изключват.

³⁷ При етикетите на английски език, това обозначение може да бъде заместено от общото название на съставката за съответния вид животно.

³⁸ Съдържанието на съединителна тъкан се изчислява на базата на съотношението между съдържанието на колаген и съдържанието на месен протеин. Под съдържание на колаген се разбира съдържанието на хидроксипролин, умножено по фактор 8.

Определяне на категория храни	Обозначение
18. Всички видове продукти, обхванати от определението за „механично отделено месо“.	„механично отделено месо“ и името/имената ⁽³⁾ на животинските видове, от които е добито.

ЧАСТ В – ОБОЗНАЧЕНИЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИ СЪСТАВКИ С НАИМЕНОВАНИЕТО НА КАТЕГОРИЯТА ИМ, ПОСЛЕДВАНО ОТ КОНКРЕТНОТО ИМ НАИМЕНОВАНИЕ ИЛИ Е-НОМЕР

Хранителните добавки и ензимите, различни от посочените в член 21, буква б), принадлежащи към една от категориите, изброени в настоящата част, трябва да бъдат обозначени с наименованието на въпросната категория, последвано от конкретното им наименование, или, по целесъобразност, Е-номер. В случай че дадена съставка принадлежи към повече от една категория, се посочва категорията, съответстваща на главната функция на въпросната храна. Въпреки това обозначението „модифицирано нишесте“ трябва винаги да бъде съпроводено с посочване на конкретния растителен произход, когато посочената съставка може да съдържа глютен.

Киселина
Регулатор на киселинност
Антислеповащ агент
Антипенител
Антиоксидант
Пълнител
Оцветител
Емулгатор
Емулгаторни соли³⁹
Втвърдител
Овкусител
Агент за обработка на брашна
Желиращ агент
Глазиращ агент
Влагозадържащ агент
Модифицирано нишесте⁴⁰
Консервант
Опаковъчен газ
Набухвател
Стабилизатор
Подсладител
Сгъстител

³⁹ Само за топени сирена и продукти на основата на топени сирена.

⁴⁰ Не се изисква посочването на конкретното наименование или Е-номер.

ЧАСТ Г — ОБОЗНАЧАВАНЕ НА АРОМАТИЗАНТИТЕ В СПИСЪКА НА СЪСТАВКИТЕ

1. Ароматизантите се обозначават с думата „ароматизант(и)“ или с по-специфично наименование или описание на ароматизанта.
2. Хининът и/или кофеинът, използвани като ароматизанти в производството или приготвянето на храна, се посочват с наименованието им в списъка на съставките непосредствено след термина „ароматизант(и)“.
3. Думата „натурален“ или друга еднозначна дума, може да се използва единствено за ароматизанти, при които ароматичният компонент съдържа изключително ароматични вещества, определени в член 1, параграф 2, буква б), точка i) от Директива 88/388/ЕИО, и/или ароматични заготовки, определени в член 1, параграф 2, буква в) от посочената директива.
4. В случай че в наименованието на ароматизанта се съдържа споменаване на растителния или животински вид или произход на включените съставки, думата „натурален“ или друга еднозначна дума, не може да се използва, освен ако ароматичният компонент е бил изолиран чрез съответните физични, ензимни или микробиологични процеси или традиционни процеси на приготвяне на храна единствено или почти изключително от съответната храна или ароматичен източник.

ЧАСТ Д – ОБОЗНАЧАВАНЕ НА СЛОЖНИТЕ СЪСТАВКИ

1. Сложна съставка може да бъде включена в списъка на съставките под собственото ѝ обозначение, когато такова обозначение е определено със закон или установено от обичая, като се указва общото ѝ тегло, непосредствено следвано от списък на съставките ѝ.
2. Списъкът на съставките по отношение на сложните съставки не е задължителен в следните случаи:
 - а) когато съставът на сложната съставка е определен в действащото общностно законодателство и доколкото сложната съставка съставлява по-малко от 2 % от крайния продукт; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за хранителни добавки, попадащи под разпоредбите на член 21, букви а) до г); или
 - б) по отношение на сложните съставки, състоящи се от смеси от подправки и/или ароматни растения, съставляващи по-малко от 2 % от крайния продукт, с изключение на хранителни добавки, попадащи под разпоредбите на член 21, букви а) до г); или
 - в) когато сложната съставка е храна, за която не се изисква списък на съставките съгласно законодателството на Общността.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

ПОСОЧВАНЕ НА КОЛИЧЕСТВОТО НА СЪСТАВКИТЕ

1. Не се изисква посочване на количеството в следните случаи:
 - а) по отношение на съставка или категория съставки:
 - i) когато отцеденото нетно тегло е посочено в съответствие с точка 5 от приложение VIII; или
 - ii) когато посочването на количествата ѝ на етикета вече е задължително съгласно разпоредбите на Общността; или
 - iii) която се използва в малки количества като ароматизанти; или
 - iv) която, независимо че фигурира в наименованието на храната, не е от такова естество, че да определя избора на потребителя в страната, в която се осъществява търговията, тъй като промяната в количеството не е толкова съществена, че да характеризира храната или да не я отличава от подобни храни; или
 - б) когато конкретни разпоредби на Общността точно определят количеството на дадена съставка или категория съставки, без да предвиждат посочването им на етикета; или
 - в) в случаите, посочени в приложение VI, част А, точки 4 и 5.
2. Член 23, параграф 1, букви а) и б) не се прилага за:
 - а) съставка или категория съставки, обхваната от означението „с подсладител/и“ или „със захар/и и подсладител/и“, при условие че това означение съпровожда наименованието на храната съгласно приложение III; или
 - б) добавен витамин и минерал, ако въпросното вещество подлежи на обявяване на хранителната стойност.
3. Посочването на количествата на дадена съставка или категория съставки се извършва по следния начин:
 - а) изразява се като процент, който съответства на количеството на съставката или съставките към момента на използването ѝ/им; и
 - б) фигурира в или непосредствено до наименованието на храната или в списъка на съставките във връзка с въпросната съставка или категория съставки.

4. Чрез дерогация от точка 3,
- а) когато храните са изгубили съдържанието на влага вследствие на топлинна обработка или друга обработка, количеството се изразява като процент, който съответства на количеството на използваната/ите съставка/и, отнасящо се до крайния продукт, освен ако това количество или общото количество на всички съставки, посочени на етикета, превишават 100 %, като в този случай количеството се посочва въз основа на теглото на съставката/ите, използвана/и за приготвяне на 100 g от крайния продукт;
 - б) количеството летливи съставки се посочва въз основа на тяхното тегловно съотношение в крайния продукт;
 - в) количеството на съставките, използвани в концентриран или дехидратиран вид и възстановени по време на приготвяне, може да се посочва въз основа на тегловното им съотношение, регистрирано преди концентрирането или дехидратирането им;
 - г) в случай на концентрирани или дехидратирани храни, предназначени за възстановяване чрез добавяне на вода, количеството на съставките може да се посочва въз основа на тегловното им съотношение във възстановения продукт.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ОБЯВЯВАНЕ НА НЕТНОТО КОЛИЧЕСТВО

1. Не е задължително обявяването на нетното количество за храните:
 - а) които подлежат на значителни загуби на обем или маса и продавани на бройка или претегляни в присъствието на купувача; или
 - б) чието нетно количество е по-малко от 5 g или 5 ml; въпреки това настоящата разпоредба не се прилага за подправки и ароматни растения.
2. Когато посочването на определен вид количество (като номинално количество, минимално количество, средно количество) се изисква от разпоредбите на Общността или при липса на такива разпоредби — от националните разпоредби, това количество се смята за нетно количество за целите на настоящия регламент.
3. Когато предварително опакованите артикули се състоят от два или повече единични предварително опаковани артикула, съдържащи еднакво количество от един и същ продукт, нетното количество се посочва чрез посочване на нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка, и общия брой на опаковките. Посочването на тези подробности обаче не е задължително, когато общият брой на единичните опаковки може ясно да бъде видян и лесно преброен отвън и когато ясно може да се види най-малко едно посочване на нетното количество, съдържащо се във всяка единична опаковка.
4. Когато предварително опакованите артикули се състоят от две или повече единични опаковки, които не се смятат за търговски единици, нетното количество се посочва, като се посочи общото нетното количество и общият брой единични опаковки.
5. Когато храна в твърдо състояние се предлага в течна среда, се посочва и отцеденото нетно тегло на храната.

По смисъла на настоящата точка „течна среда“ означава следните продукти, евентуално в смеси, както и замразени или бързо замразени, при условие че течността е само допълнение към основните елементи на рецептурата на дадена храна и следователно не е решаващ фактор за покупката ѝ: вода, водни разтвори на соли, саламура, водни разтвори на хранителни киселини, оцет, водни разтвори на захари, водни разтвори на други подсладители, плодови или зеленчукови сокове в случай на плодове или зеленчуци.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

СРОК НА МИНИМАЛНА ТРАЙНОСТ

1. Срокът на минимална трайност се посочва по следния начин:

- а) Датата се предхожда от думите:
- „Най-добър до ...“, когато в датата е посочен определен ден;
 - „Най-добър до края на...“ в останалите случаи.

б) думите, посочени в буква а), се съпровождат от:

- самата дата, или
- препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.

При необходимост тези данни са придружени от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани, ако продуктът се съхранява по този начин за посочения период.

в) датата се състои от ден, месец и година в некодирана хронологична форма.

Въпреки това, в случай на храни:

- които се съхраняват за не повече от три месеца, е достатъчно да се посочат денят и месецът,
- които се съхраняват за повече от три месеца, но не повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочат месецът и годината,
- които се съхраняват за повече от 18 месеца, е достатъчно да се посочи годината.

г) Освен когато разпоредбите на Общността налагат други начини за посочване на дата, не се изисква посочване на датата на минимална трайност в следните случаи:

- пресни плодове и зеленчуци, включително картофи, които не са били обелени, нарязани или обработени по подобен начин; настоящата дерогация не се прилага за покълнали семена и подобни продукти, като бобови кълнове,
- вина, ликьорни вина, пенливи вина, ароматизирани вина и подобни продукти, получени от плодове, различни от грозде и напитки, попадащи под КН кодове 22060091, 22060093 и 22060099 и произведени от грозде или гроздова мъст,

- напитки, съдържащи 10 или повече обемни процента алкохол,
- безалкохолни напитки, плодови сокове, плодови нектари и алкохолни напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол, в отделни контейнери от над пет литра, предназначени за снабдяване на заведения за обществено хранене,
- тестени или сладкарски изделия, които, предвид естеството на съдържанието им, обикновено се консумират в рамките на 24 часа от производството им,
- оцет,
- готварска сол,
- твърда захар,
- захарни изделия, състоящи се почти единствено от ароматизирани и/или оцветени захари,
- дъвки и подобни дъвчащи продукти,
- отделни порции сладолед.

2. Срокът на годност се посочва по следния начин:

- а) срокът се предхожда от думите „годен до...“:
- б) думите в буква а) се съпровождат от:

- самата дата, или
- препращане към мястото на етикета, където е посочена датата.

Тези данни са придружени от описание на условията за съхранение, които трябва да бъдат спазвани.

- в) датата се състои от ден, месец и по възможност година в посочената поредност и в не кодирана форма.

ПРИЛОЖЕНИЕ X

АЛКОХОЛНО СЪДЪРЖАНИЕ

Действителното обемно съдържание на алкохол в напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол, се посочва с число с точност до не повече от един десетичен знак. То е следвано от символа „% vol“ и може да бъде предшествано от думата „алкохол“ или от съкращението „алк“.

Алкохолното съдържание се определя при 20°C.

Положителните и отрицателни отклонения, допускани по отношение на посочването на обемното съдържание на алкохол и изразени чрез абсолютни стойности, са изброени в следната таблица. Те се прилагат, без да се засягат отклоненията, произтичащи от метода на анализ, използван за определяне на алкохолното съдържание.

Описание на напитката	Положителни или отрицателни отклонения
1. Бири с алкохолно съдържание, ненадвишаващо 5,5 % vol; напитки, класифицирани под подпозиция 22.07 В II от Общата митническа тарифа и приготвени от грозде:	0,5 % vol.
2. Бири с алкохолно съдържание надвишаващо 5,5 % vol.; напитки, класифицирани под подпозиция 22.07 В I от Общата митническа тарифа и приготвени от грозде; ябълкови вина, крушови вина, плодови вина и подобни, получени от плодове, различни от грозде, независимо от това дали са полупенливи или не, или пенливи; напитки на основата на ферментирал мед:	1 % vol.
3. Напитки, съдържащи накснати плодове или части от растения:	1,5 % vol.
4. Други напитки, съдържащи над 1,2 обемни процента алкохол:	0,3 % vol.

ПРИЛОЖЕНИЕ XI

РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ

ЧАСТ А – РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ ЗА ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ ХОРА)

1. Витамини и минерали, които могат да се обявяват, и препоръчителните им дневни дози (ПДД)

Витамин А (µg)	800	Витамин В12 (µg)	1
Витамин D (µg)	5	Биотин (mg)	0,15
Витамин Е (mg)	10	Пантотенова киселина (mg)	6
Витамин С (mg)	60	Калций (mg)	800
Тиамин (mg)	1,4	Фосфор (mg)	800
Рибофлавин (mg)	1,6	Желязо (mg)	14
Ниацин (mg)	18	Магнезий (mg)	300
Витамин В6 (mg)	2	Цинк (mg)	15
Фолацин (µg)	200	Йод (µg)	150

2. Значителни количества витамини и минерали

По правило 15 % от препоръчителната дневна доза, посочена в точка 1, доставяна от 100 g или 100 ml, или за опаковка, ако опаковката съдържа само една единична порция, следва да се отчита при вземане на решение за това какво представлява значително количество.

ЧАСТ Б – РЕФЕРЕНТНИ КОЛИЧЕСТВА ЗА ПРИЕМ НА ЕНЕРГИЙНА СТОЙНОСТ И ПОДБРАНИ ХРАНИТЕЛНИ СЪСТАВКИ, РАЗЛИЧНИ ОТ ВИТАМИНИ И МИНЕРАЛИ (ВЪЗРАСТНИ ХОРА)

Енергийна стойност или хранителна съставка	Референтни количества за прием
Енергийна стойност	8400 kJ (2000 kcal)
Общо мазнини	70 g
Наситени мастни киселини	20 g
Въглехидрати	230 g
Захари	90 g
Сол	6 g

ПРИЛОЖЕНИЕ XII
ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ

ФАКТОРИ НА ПРЕВРЪЩАНЕ ЗА ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ЕНЕРГИЙНАТА СТОЙНОСТ

Енергийните стойности, които трябва да бъдат обявени, се изчисляват чрез използване на следните фактори на превръщане:

— въглехидрати (с изключение на полиоли)	4 kcal/g —17 kJ/g
— полиоли	2,4 kcal/g —10 kJ/g
— белтъчини	4 kcal/g —17 kJ/g
— мазнини	9 kcal/g —37 kJ/g
— салатрими	6 kcal/g — 25 kJ/g
— алкохол (етанол)	7 kcal/g —29 kJ/g
— органични киселини	3 kcal/g — 13 kJ/g

ПРИЛОЖЕНИЕ XIII

ИЗРАЗЯВАНЕ И ПРЕДСТАВЯНЕ НА ОБЯВЯВАНЕТО НА ХРАНИТЕЛНИ СТОЙНОСТИ

Част А – Изразяване на хранителните стойности

В обявяването на хранителните стойности се използват следните единици:

— енергийна стойност	kJ и kcal
— мазнини	грамове (g)
— въглехидрати	
— фибри	
— белтъчини	
— сол	
— витамини и минерали	единиците, посочени в приложение XI, част А, точка 1
— други вещества	единици, подходящи за отделните вещества

Част Б – Поредност на представяне на обявяването на хранителните стойности относно компонентите въглехидрати и мазнини

1. Когато се обявяват полиоли и/или скорбяла, това обявяване се включва в следната поредност:

въглехидрати	g
от които:	
— захари	g
— полиоли	g
— скорбяла	g

2. Когато се обявяват количеството и/или видът на мастните киселини, това обявяване се включва в следната поредност:

мазнини	g
от които:	
— наситени мастни киселини	g
— транс-мазнини	g
— мононенаситени мастни киселини	g
— полиненаситени мастни киселини	g

Част В – ПОРЕДНОСТ НА ПРЕДСТАВЯНЕ НА ЕНЕРГИЙНА СТОЙНОСТ И ХРАНИТЕЛНИ СЪСТАВКИ, ФИГУРИРАЩИ В ОБЯВЯВАНЕТО НА ХРАНИТЕЛНИТЕ СТОЙНОСТИ

Представянето на информация относно енергийната стойност и хранителните съставки се извършва по целесъобразност в следната поредност:

енергийна стойност	kJ и kcal
мазнини	g
от които:	
— наситени мастни киселини	g
— транс-мазнини	g
— мононенаситени мастни киселини	g
— полиненаситени мастни киселини	g
въглехидрати	g
от които:	
— захари	g
— полиоли	g
— скорбяла	g
фибри	g
белтъчини	g
сол	g
витамини и минерали	единиците, посочени в приложение XI, част А, точка 1

ЗАКОНОДАТЕЛНА ФИНАНСОВА ОБОСНОВКА

1. ИМЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО:

Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета относно предоставянето на информация за храните на потребителите.

2. УД/БД РАМКА

Засегната/и област/и на политика и свързана/и дейност/дейности: Здравеопазване и Защита на потребителите — безопасност на храните, здраве на животните, хуманно отношение към животните и растително здраве

3. БЮДЖЕТНИ РЕДОВЕ

3.1. Бюджетни редове (оперативни редове и свързани редове за техническа и административна помощ (ex- В..А редове)), включително позиции:

Няма финансови отражения.

3.2. Продължителност на дейността и на въздействието върху финансовите средства:

Безсрочна

3.3. Бюджетни характеристики:

Бюджетен ред	Вид разход	Нов	Вноски на ЕАСТ	Вноски от страните кандидатки	Функция във финансовата перспектива

4. ОБОБЩЕНИЕ НА СРЕДСТВАТА

4.1. Финансови средства

4.1.1. Обобщение на бюджетните кредити за поети задължения (БКПЗ) и бюджетните кредити за плащания (БКП)

в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

Вид разход	Раздел №		Година n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 и посл едва щи	Общо
------------	----------	--	----------	-------	-------	-------	-------	----------------------	------

Оперативни разходи⁴¹

Бюджетни кредити за поети задължения (БКПЗ)	8.1.	а							
Бюджетни кредити за плащания (БКП)		б							

Административни разходи в рамките на референтната сума⁴²

Техническа и административна помощ (НБК)	8.2.4.	в							
--	--------	---	--	--	--	--	--	--	--

ОБЩА РЕФЕРЕНТНА СУМА

Бюджетни кредити за поети задължения		а+в							
Бюджетни кредити за плащания		б+в							

Административни разходи, които не са включени в референтната сума⁴³

Човешки ресурси и свързаните с тях разходи (НБК)	8.2.5.	г							
Административни разходи, различни от човешки ресурси и свързаните с тях разходи, извън референтната сума	8.2.6.	д							

Обща индикативна стойност на разходите за дейността

⁴¹ Разходи, които не попадат в глава xx 01 от съответния дял xx.

⁴² Разходи в рамките на статия 01 04 от дял xx.

⁴³ Разходи в рамките на глава xx 01, различни от тези по статии xx 01 04 или xx 01 05.

Общо БКПЗ, включително разходи за човешки ресурси		a+v +г +д							
Общо БКП, включително разходи за човешки ресурси		б+ в+г +д							

Съфинансиращ орган:

В случай че предложението включва съфинансиране от страна на държавите-членки или други органи (посочват се кои), следва да се посочи прогноза за равнището на това съфинансиране в таблицата по-долу (могат да се добавят допълнителни редове, ако са предвидени различни органи за предоставяне на съфинансирането):

в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

Съфинансиращ орган:		Год ина n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 и посл едва щи	Общо
.....	e							
ОБЩО БКПЗ, включително съфинансиране	a+v +г +д +e							

4.1.2. Съвместимост с финансовото планиране

- Предложението е съвместимо със съществуващото финансово планиране.
- Предложението ще доведе до повторно планиране на съответните функции във финансовата перспектива.
- Предложението изисква прилагане на разпоредбите на Междунституционалното споразумение⁴⁴ (т.е. инструмент за гъвкавост или преразглеждане на финансовата перспектива).

⁴⁴ Вж. точки 19 и 24 от Междунституционалното споразумение.

4.1.3. Финансово въздействие върху приходите

- Предложението няма финансово отражение върху приходите
- Предложението има финансово отражение — въздействието върху приходите е следното:

в милиони EUR (до един знак след десетичната запетая)

Бюджетен ред	Приходи	Пред и дейността [Година n-1]	Състояние след дейността					
			[Година n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] ⁴⁵
	а) Приходи абсолютни стойности	в						
	б) Промяна в приходите	Δ						

4.2. Човешки ресурси на пълно работно време (включително длъжностни лица, временен и външен персонал) — вж. подробностите в точка 8.2.1.

Годишни изисквания	Година n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5 и последващи
Общ брой на човешките ресурси						

5. ХАРАКТЕРИСТИКИ И ЦЕЛИ

Подробности за контекста на предложението се посочват в обяснителния меморандум. Настоящият раздел от законодателната финансова обосновка следва да включва следната специфична допълнителна информация:

⁴⁵ Допълнителни колони следва да бъдат добавени, ако е необходимо, напр. ако продължителността на дейността надвишава 6 години.

5.1. Изпълнение на дейността в краткосрочен или дългосрочен план

Предложеният регламент относно предоставянето на информация за храните на потребителите преработва и актуализира настоящите правила за етикетирането на храните, които се прилагат най-общо за храните. С него се установява по-гъвкав механизъм отгоре надолу, който би дал възможност на индустрията за нововъведения в етикетирането на храните, както и за това правилата за етикетиране да бъдат адаптирани към различни и постоянно променящи се пазари и изисквания на потребителите.

Правилата относно етикетирането за питателност на храните са преработени заедно с хоризонталните разпоредби за етикетиране на храните. Предложението въвежда задължителното етикетиране на хранителната стойност в основното зрително поле на етикета върху храната и позволява развитието на най-добри практики при представянето на информацията за хранителната стойност.

Предвижда се преходен период от 3 години за прилагането на новите правила.

5.2. Положителни аспекти от участието на Общността, съвместимост на предложението с други финансови инструменти и възможни взаимодействия

5.3. Цели, очаквани резултати и свързани с тях показатели на предложението в контекста на УД рамката

Главните цели на законодателството са:

- да даде възможност на потребителите да направят информиран, безопасен, здравословен и устойчив избор;
- да предостави на потребителите уместна, полезна и оправдано очаквана информация;
- да осигури безпроблемното функциониране на вътрешния пазар;
- да насърчава благоприятна за конкуренцията пазарна среда.

Предвид тези цели, широкият обхват на преразглеждането отразява следните конкретни цели:

- осигуряване последователност и яснота в предоставянето на информация;
- защита здравето на потребителите и да отговаря на конкретни искания на потребителите за информация;
- избягване на подвеждащо етикетиране;
- насърчаване на нововъведенията в индустрията, които ѝ позволяват чрез етикетирането да продава по-добре продуктите си.

Обект на контрол ще бъдат следните индикатори: нотифицирането от страна на държавите-членки относно националните схеми, свързани с предоставянето на информация за храните на потребителите.

5.4. Метод на изпълнение (индикативен)

По-долу се посочва/т избраният/те метод/и⁴⁶ за изпълнение на дейността.

- X Централизирано управление
 - X Пряко от Комисията
 - Непряко чрез възлагане на:
 - изпълнителни агенции
 - органи, учредени от Общностите съгласно член 185 от Финансовия регламент
 - национален/и орган/и от общественния сектор със задачи в сферата на обществените услуги
- Споделено или децентрализирано управление
 - с държавите-членки
 - с трети страни
- Съвместно управление с международни организации (посочват се конкретно)

Забележки:

6. КОНТРОЛ И ОЦЕНКА

6.1. Система за контрол

Общият контрол на законодателството относно етикетването е включен в Регламент № 882/2004 относно официалния контрол в областта на фуражите и храните. Посоченият регламент предвижда, че държавите-членки прилагат ефективно изискванията на законодателството в областта на храните. Комисията (Хранителната и ветеринарна служба) следи за правилното правоприлагане от страна на държавите-членки.

Контролът ще се осъществява от Комисията и държавите-членки например чрез доклади от държавите-членки, неправителствените организации, както и посредством дейности за самоконтрол в самия сектор.

⁴⁶ При посочването на повече от един метод се предоставя и допълнителна информация в раздела „Забележки“ от настоящата точка.

6.2. Оценка

6.2.1. Ex-ante оценка

6.2.2. Мерки, взети след междинна/ex-post оценка (изводи въз основа на подобен опит в миналото)

6.2.3. Условия и честота на бъдещите оценки

Комисията следва да проведе оценка на новото законодателство в срок от 5 до 7 години след цялостното му влизане в сила, за да прецени неговата значимост за потребностите на заинтересованите страни. По-специално, тази оценка следва да се насочи към усвояването и ефективността на националните схеми с оглед оценка на потребностите от общностни правила относно аспектите, по отношение на които са приети незадължителни национални схеми.

7. МЕРКИ ЗА БОРБА С ИЗМАМИТЕ

8. ПОДРОБНИ ДАННИ ЗА СРЕДСТВАТА

8.1. Цели на предложението и финансовите разходи за тях

Бюджетните кредити за поети задължения в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

(Посочват се целите, дейностите и резултатите)	Вид резултат	Среден разход	Година n		Година n+1		Година n+2		Година n+3		Година n+4		Година n+5 и последващи		ОБЩО	
			Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи	Брой резултати	Общо разходи
РАБОТНА ЦЕЛ № 1 ⁴⁷																
ОБЩО РАЗХОДИ																

⁴⁷ Както е описана в раздел 5.3.

8.2. Административни разходи

8.2.1. Брой и вид на човешките ресурси

Видове длъжности		Персонал, който трябва да бъде назначен за управление на дейността, като се използват налични и/или допълнителни ресурси (брой постове/персонал на пълно работно време)					
		Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5
Длъжностни лица или временно нает персонал ⁴⁸ (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2	1/0.2
Персонал, финансиран по статия ⁴⁹ XX 01 02							
Друг персонал ⁵⁰ , финансиран по статия XX 01 04/05							
ОБЩО		4,7	4,7	4,7	4,7	4,7	4,7

8.2.2. Описание на задачите, произтичащи от дейността

Прилагане на регламента, по-специално приемане на насоките и мерките за прилагане, управление на нотифицирането на националните мерки в консултация с Постоянния комитет по хранителната верига и здравето на животните. Също така Комисията улеснява обмена на информация между себе си и държавите-членки във връзка с националните схеми, прави публично достояние данните в националните схеми и контролира тяхното развитие и прилагане.

⁴⁸ Разходите за които НЕ се покриват от референтната сума.

⁴⁹ Разходите за които НЕ се покриват от референтната сума.

⁵⁰ Разходите за които са включени в референтната сума.

8.2.3. *Източници на човешки ресурси (по закон)*

Когато е посочен повече от един източник, се посочва броят на постове, получени от всеки от източниците

- X Постове, понастоящем разпределени за управлението на програмата, която трябва да бъде заменена или продължена
- Постове, предварително разпределени в рамките на Годишната политическа стратегия/Предварителния проектобюджет (ГПС/ППБ) за година n
- Постове, които трябва да бъдат поискани в следващата процедура за ГПС/ППБ.
- Постове, които трябва да бъдат преразпределени чрез използване на наличните ресурси в рамките на управляващата служба (вътрешно преразпределение).
- Постове, необходими за година n, въпреки че не са предвидени в ГПС/ППБ за съответната година.

8.2.4. ~~Други административни разходи, включени в референтната сума (XX 01 04/05 – Разходи за административно управление)~~

в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

Бюджетен ред (номер и наименование)	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и последващи	ОБЩ О
1. Техническа и административна помощ (включително разходи за съответния персонал)							
Изпълнителни агенции ⁵¹							
Друга техническа и административна помощ							
- intra muros							
- extra muros							
Общо техническа и административна помощ							

⁵¹ Трябва да се посочи конкретната законодателна финансова обосновка за съответната/ите изпълнителна/и агенция/и.

8.2.5. ~~Разходи за човешки ресурси и свързаните с тях разходи, които не са включени в референтната сума~~

в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

Вид човешки ресурси	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и последващи
Длъжностни лица или временно нает персонал (XX 01 01)						
Персонал, финансиран по статия XX 01 02 (помощен персонал, външни национални експерти, служители на договор и т.н.) (посочете бюджетния ред)						
Обща стойност на разходите за човешки ресурси и свързаните с тях разходи (НЕ са включени в референтната сума)						

Изчисление — длъжностни лица и временен персонал

Да се направи справка с точка 8.2.1., ако е необходимо

Изчисление — персонал, финансиран по статия XX 01 02

Да се направи справка с точка 8.2.1., ако е необходимо

8.2.6. ~~Други административни разходи, които не са включени в референтната сума~~

в милиони EUR (до три знака след десетичната запетая)

	Година n	Година n+1	Година n+2	Година n+3	Година n+4	Година n+5 и последващи	ОБЩО
XX 01 02 11 01 – Командировки							
XX 01 02 11 02 – Среци и конференции							
XX 01 02 11 03 – Комисии ⁵²							
XX 01 02 11 04 – Проучвания и консултации							
XX 01 02 11 05 – Информационни системи							
2. Общо други разходи за управление (XX 01 02 11)							
3. Други разходи от административен характер (уточнете, като посочите бюджетния ред)							
Общо административни разходи, различни от човешки ресурси и свързаните с тях разходи (НЕ са включени в референтната сума)							

Изчисление — други административни разходи, които не са включени в референтната сума

⁵²

Посочва се видът на комисията и групата, към която принадлежи.